

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาหาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร ทดการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอโดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ ๑ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งจะเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง ตามหัวข้อต่อไปนี้

๑. ในด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
๒. แนวคิดในด้านการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
 - ๒.๑ ในด้านหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
 - ๒.๒ ในด้านวิชาชีพที่สอนภาษาอังกฤษ
 - ๒.๓ ในด้านการจัดประสบการณ์วิชาชีพ
 - ๒.๔ ในด้านความพร้อมของนิสิตก่อนออกไปประกอบอาชีพ
๓. แนวคิดในด้านการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
 - ๓.๑ ในด้านการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
 - ๓.๒ ในด้านปัญหาและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
 - ๓.๓ ในด้านลักษณะของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ใช้ครูและผู้บริหารทองการ
 - ๓.๔ ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพของครูประจำการ

ตอนที่ ๒ เป็นการสรุปข้อมูลที่ได้อาจจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันผลิตครู
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดีคณะ
ครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ อธิการและรองอธิการฝ่ายวิชาการ ของมหาวิทยาลัยและ
วิทยาลัยครูที่เป็นตัวอย่างประชากร เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการผลิตและการใช้ครู
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ ๓ เป็นการสรุปข้อเสนอแนะต่อการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาที่ได้จากแบบสอบถาม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

๑. ในค่านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจสรุปดังแสดงในตารางที่ ๑ ใ้ดังนี้

ตารางที่ ๑ ค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	อายุ	ผู้สอนวิชา วิธีสอนภาษาอังกฤษ		ผู้บริหาร โรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ		นักเรียนมัธยมศึกษา		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		ชาย	๓	๐.๕๘	๘๒	๑๒.๓๓	๑๖	๒.๑๘	๘๘	๖.๕๓	๑๓๓	๑๓.๘๓	๒๘๓
หญิง	๓๕	๘.๖๘	๓๕	๘.๖๘	๕๑	๖.๘๘	๑๘๘	๒๕.๓๘	๑๓๘	๑๘.๖๓	๔๘๘	๖๐.๑๘	
	๑๐ - ๑๘ ปี	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๖๘	๓๖.๐๖	๒๖๘	๓๖.๐๖
	๒๐ - ๒๘ ปี	๘	๑.๒๑	๖	๐.๘๐	๑๘	๑.๘๘	๑๘๓	๒๕.๘๓	๓	๐.๘๐	๒๒๘	๓๐.๑๖
	๓๐ - ๓๘ ปี	๑๓	๒.๒๘	๕๖	๗.๕๑	๓๐	๔.๐๒	๓๖	๔.๘๓	-	-	๑๓๘	๑๘.๖๓
	มากกว่า ๔๐ ปี	๑๖	๒.๑๘	๖๕	๘.๗๑	๒๓	๓.๐๘	๕	๑.๒๑	-	-	๑๑๓	๑๕.๑๕

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

	ผู้สอนวิชา วิธีสอนภาษาอังกฤษ	ผู้บริหาร โรงเรียน		หัวหน้าสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ		นักเรียนมัธยมศึกษา		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม.ศ.ต้น	-	-	-	-	-	-	-	๑๕๐	๑๘.๗๗	๑๕๐	๑๘.๗๗
ม.ศ.ปลาย	-	-	-	-	-	-	-	๑๓๒	๑๗.๖๕	๑๓๒	๑๗.๖๕
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	๑๑	๑.๕๗	๑๒	๑.๖๑	-	-	-	๒๓	๓.๐๘
ปริญญาตรี	๑๒	๑.๖๑	๕๖	๗.๘๗	๕๑	๖.๘๕	๒๓๓	๓๑.๒๓	-	๓๕๒	๔๕.๕๕
ปริญญาโท	๓๐	๔.๐๒	๒๐	๒.๖๘	๕	๐.๕๕	๕	๐.๖๗	-	๕๕	๗.๑๑
ปริญญาเอก											

จากตารางที่ ๑ ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิงร้อยละ ๖๐.๑๙ ชายร้อยละ ๓๙.๘๑ โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นหญิงร้อยละ ๔.๖๙ เป็นชายร้อยละ ๐.๙๕ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนเป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ ๑๒.๓๓ หญิงร้อยละ ๔.๖๙ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ เป็นหญิงร้อยละ ๖.๘๔ เป็นชายร้อยละ ๒.๑๔ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูภาษาอังกฤษ เป็นหญิงร้อยละ ๒๕.๓๔ ชายร้อยละ ๖.๕๙ และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา เป็นหญิงร้อยละ ๑๘.๖๓ ชายร้อยละ ๑๙.๘๓

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๓๖.๐๖ มีอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๙ ปี ซึ่งได้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ ๕๒.๕๕ ซึ่งได้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๑.๖๑ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ร้อยละ ๑๒.๘๙ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๖.๘๔ และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูภาษาอังกฤษร้อยละ

๒. แนวคิดในด้านการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

๒.๑ ในด้านหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งกำหนดคุณภาพของครูภาษาอังกฤษระดับมัศึกษานั้น อาจสรุปแนวคิดในการจัดทำตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒ - ๔ ดังนี้

ตารางที่ ๒ การย่อยตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ) และบุคลากร (ครูภาษาอังกฤษ) ต่อการจัดทำหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ขอความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	การจัดทำหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ควรมีการจัดทำร่วมกับสถาบันอื่น	๔๑	๘๗.๖๒	-	-
๒.	สถาบันที่นำจะมีการวางแผนนโยบายร่วมกันในการจัดทำหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาคือ				
	๒.๑ คุรุสภา	๑	๒.๓๘	-	-
	๒.๒ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร	๑๑	๒๖.๑๘	-	-
	๒.๓ สถาบันอื่นที่ผลิตครูภาษาอังกฤษระดับเดียวกัน	๓๖	๘๕.๗๑	-	-

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ขอความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓.	การผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ควรมีประสานงานและวางแผนร่วมกันระหว่างสถาบันผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา	๔๑	๘๓.๖๒	-	-
๔.	ความเหมาะสมของระยะเวลา ๔ ปี ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี				
	๔.๑ เหมาะสม	๔๐	๘๕.๒๑	๒๐๒	๘๕.๘๓
	๔.๒ ไม่เหมาะสม	๑	๒.๑๑	๒๔	๑๐.๑๗
๕.	การผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ควรแยกผลิตครูภาษาอังกฤษที่สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือระดับมัธยมศึกษา				

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ขอความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖.	ศึกษาตอนปลายโดย				
	เฉพาะ				
	๕.๑ ควร	๒	๕.๗๖	๒๒	๕.๒๕
	๕.๒ ไม่ควร	๓๕	๘๒.๘๖	๒๑๒	๘๕.๐๘
	การกำหนดสายวิชาในหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาควรกำหนดให้เรียน				
	๖.๑ วิชาเอก ๑ สายวิชา	๖	๑๕.๒๕	๑๕	๕.๘๘
	๖.๒ วิชาเอก ๒ สายวิชา	๓	๗.๕๐	๑๖	๖.๓๒
	๖.๓ วิชาเอก ๑ สายวิชา				
	วิชาโท ๑ สายวิชา	๒๘	๖๖.๖๗	๑๕๕	๖๐.๕๐
	๖.๔ วิชาเอก ๑ สายวิชา				
วิชาโท ๒ สายวิชา	๕	๑๑.๕๒	๕๖	๒๓.๕๓	
๗.	หลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาควรให้ความสำคัญต่อ				
	๗.๑ หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	๕	๑๑.๐๕	๘๕	๓๓.๓๓

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๔.	๓.๒ หมวดวิชาเฉพาะ	๒๒	๕๒.๓๘	๑๑๔	๔๓.๙๐
	๓.๓ หมวดวิชาชีพ	๕	๑๑.๙๐	๔๖	๑๙.๓๓
	๓.๔ ให้ความสำคัญทุก หมวดวิชาเท่ากัน	๖	๑๔.๒๙	๓๓	๓๐.๖๓
	ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อ การปรับปรุงหลักสูตรการ ผลิตครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา				
	๔.๑ ทุกปี	๕	๑๑.๙๐	-	-
	๔.๒ ทุก ๒ ปี	๓	๑๖.๖๓	-	-
	๔.๓ ทุก ๔ ปี	๑๓	๓๐.๙๕	-	-
	๔.๔ ทุกครั้งที่มีการ เปลี่ยนแปลง หลักสูตรมัธยมศึกษา	๑๓	๔๐.๔๘	-	-

จากตารางที่ ๒ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๕๗.๖๒ เห็นว่า การจัดทำหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาควรมีการจัดทำร่วมกับสถาบันอื่น รอยละ ๔๕.๗๑ มีความเห็นว่า สถาบันที่นำจะมีการวางแผนนโยบายร่วมกันในการจัดทำหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาคือ สถาบันอื่นที่ผลิตครูภาษาอังกฤษระดับเดียวกัน รอยละ ๕๗.๖๒ เห็นว่า การผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ควรมีการประสานงานและวางแผนร่วมกันระหว่างสถาบันผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๕๕.๒๔ และครูภาษาอังกฤษ รอยละ ๔๘.๘๗ เห็นว่า ระยะเวลา ๔ ปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรีมีความเหมาะสมดีแล้ว ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๕๒.๘๖ และครูภาษาอังกฤษรอยละ ๔๘.๐๘ เห็นว่า การผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาไม่ควรแยกผลิตครูภาษาอังกฤษที่สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยเฉพาะ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๖๖.๖๗ และครูภาษาอังกฤษรอยละ ๖๐.๕๐ เห็นว่า การกำหนดสายวิชาในหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ควรกำหนดให้เหลือได้ วิชาเอก ๑ สายวิชา และวิชาโท ๑ สายวิชา ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ รอยละ ๕๒.๓๔ และครูภาษาอังกฤษรอยละ ๔๗.๕๐ มีความเห็นว่า หลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ควรให้ความสำคัญต่อหมวดวิชาเฉพาะ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ รอยละ ๕๐.๔๔ แสดงความคิดเห็นว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา คือ ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษา

ตารางที่ ๓ ภาระตามความคิดเห็นของผู้สืบทอด (ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ) ผู้ใช้ครู (ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ) และผู้ถูกใช้ (ครูภาษาอังกฤษ) ทอรายวิชาที่ควรให้ความสำคัญในหลักสูตรการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	วิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา	๓๐	๗๑.๔๓	๑๑๕	๕๐.๕๕	๖๕	๕๗.๐๑	๑๕๐	๖๓.๐๓
๒.	วิชาจิตวิทยาการศึกษา	๒๐	๔๗.๖๒	๕๕	๒๕.๘๐	๕๓	๔๖.๑๐	๕๖	๒๐.๓๔
๓.	วิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา	๓๘	๕๒.๘๖	๘๗	๖๘.๕๐	๖๓	๕๕.๐๓	๑๕๕	๖๕.๑๓
๔.	วิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ	๓๗	๘๘.๑๐	๑๑๑	๘๗.๕๐	๕๘	๕๖.๕๗	๑๖๗	๗๐.๑๗
๕.	วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน	๓๓	๗๘.๕๗	๑๐๕	๘๒.๖๘	๕๖	๘๓.๕๘	๑๒๘	๕๔.๒๐
๖.	วิชาการวัดและประเมินผล	๒๘	๖๕.๐๕	๑๑๕	๕๐.๕๕	๕๖	๘๓.๕๘	๑๑๘	๕๕.๕๘
๗.	วิชาพาหนการ	๕	๑๑.๕๐	๖๕	๕๑.๑๘	๑๖	๒๓.๘๘	๔๓	๑๘.๐๗
๘.	วิชาการใช้ห้องสมุดโรงเรียน	๗	๑๖.๖๗	๓๐	๕๕.๑๒	๑๗	๒๕.๓๗	๕๗	๒๓.๕๕
๙.	วิชาการแนะแนว	๔	๙.๕๒	๕๑	๓๑.๖๕	๒๑	๓๑.๓๔	๕๘	๑๕.๕๗
๑๐.	วิชากิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	๑๔	๓๓.๓๓	๘๘	๖๕.๒๘	๔๑	๖๑.๑๕	๘๘	๓๖.๕๗
๑๑.	วิชาจิตวิทยาวัยรุ่น	๒๕	๕๗.๑๔	๑๐๕	๘๒.๖๘	๔๑	๖๑.๑๕	๑๐๕	๔๔.๑๒

จากตารางที่ ๓ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๘๒.๘๖ เห็นว่าควรให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัธยมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนรอยละ ๘๐.๕๕ มีความเห็นว่า ควรให้ความสำคัญต่อวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาเท่า ๆ กับวิชาการวัดและประเมินผล หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ รอยละ ๘๗.๐๑ มีความเห็นว่า ควรให้ความสำคัญต่อวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา ส่วนครูภาษาอังกฤษรอยละ ๘๐.๑๗ เห็นว่าควรให้ความสำคัญต่อวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ภาระตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาวิธีสอน
ภาษาอังกฤษ) และผู้ถูกใช้ (ครูภาษาอังกฤษ) ต่อการจัดวิชา
วิธีสอน วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน และวิชาการวัดและ
ประเมินผลการศึกษา

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธี สอนภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	การจัดวิชาที่เกี่ยวกับวิธีสอน ควรจัดให้ ผู้เรียนได้เรียน				
	๑.๑ วิชาวิธีสอนทั่วไป ๑ รายวิชา	๑	๒.๓๘	๖	๒.๕๒
	๑.๒ วิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ๑ รายวิชา	๖	๑๘.๒๙	๓๓	๓๐.๖๓
	๑.๓ วิชาวิธีสอนทั่วไป ๑ รายวิชา และวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอีก ๑ รายวิชา	๓๕	๘๓.๓๓	๑๖๒	๖๘.๐๓
๒.	การจัดวิชาที่เกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ การสอน ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียน				
	๒.๑ วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ทั่วไป ๑ รายวิชา	๕	๑๑.๙๐	๒	๐.๘๔
	๒.๒ วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ภาษาอังกฤษ ๑ รายวิชา	๑๘	๓๓.๓๓	๘๐	๓๓.๖๑
	๒.๓ วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ทั่วไป ๑ รายวิชา และวิชา การใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน				

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธี สอนภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓.	ภาษาอังกฤษอีก ๑ รายวิชา การจัดวิชาที่เกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการศึกษา ควรจัดให้ผู้ เรียนได้เรียน	๒๓	๕๔.๗๖	๑๔๘	๖๒.๑๘
๓.๑	วิชาการวัดและประเมินผลการ ศึกษาทั่วไป ๑ รายวิชา	๓	๗.๑๔	๒๑	๘.๘๒
๓.๒	วิชาการวัดและประเมินผลภาษา อังกฤษ ๑ รายวิชา	๑๓	๓๐.๘๕	๖๗	๒๘.๑๕
๓.๓	วิชาการวัดและประเมินผลการ ศึกษาทั่วไป ๑ รายวิชา และ วิชาการวัดและประเมินผลภาษา อังกฤษอีก ๑ รายวิชา	๒๗	๖๔.๒๙	๑๕๑	๕๙.๒๔

จากตารางที่ ๔ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๔๓.๓๓ และครูภาษาอังกฤษรอยละ ๖๔.๐๗ มีความเห็นว่า การจัดวิชาที่เกี่ยวกับวิธีสอน ควรจัดให้ครูเรียนได้เรียนวิชาวิธีสอนทั่วไป ๑ รายวิชา และวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอีก ๑ รายวิชา ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๕๔.๓๖ และครูภาษาอังกฤษรอยละ ๖๒.๑๔ เห็นว่า การจัดวิชาที่เกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ควรจัดให้ครูเรียนได้เรียนวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนทั่วไป ๑ รายวิชา และวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษอีก ๑ รายวิชา ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษรอยละ ๖๔.๒๙ และครูภาษาอังกฤษรอยละ ๕๕.๒๔ เห็นว่า การจัดวิชาที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ควรจัดให้ครูเรียนได้เรียน วิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาทั่วไป ๑ รายวิชา และวิชาการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษอีก ๑ รายวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๒ ในด้านวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ อาจสรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษของผู้ผลิตครูและครูผู้สอน ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๕ - ๖ ดังนี้

ตารางที่ ๕ การยดะตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ) และครูผู้สอน (ครูภาษาอังกฤษ) ต่อการสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	ขอความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา				
	๑.๑ ควรสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษามาก่อน	๑	๒.๓๘	๒๑	๘.๘๒
	๑.๒ ควรสำเร็จการศึกษาตามการมัธยมศึกษา และสอนระดับอุดมศึกษา	๓	๗.๖๙	๑๕	๖.๓๐
	๑.๓ ควรสำเร็จการศึกษาตามการมัธยมศึกษา และเคยสอนระดับมัธยมศึกษา	-	-	๒๑	๘.๘๒
	๑.๔ ควรสำเร็จการศึกษาตามการสอนภาษาอังกฤษ และเคยสอนระดับมัธยมศึกษา	๔	๙.๕๒	๘๒	๓๔.๕๕

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๑.๕ ควรสำเร็จการศึกษาคานเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษ และสำเร็จ การศึกษาคานการ สอนภาษา อังกฤษ	๑๑	๒๖.๑๙	๕๙	๒๕.๙๙
	๑.๖ ควรสำเร็จการศึกษาคานเนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษ และสำเร็จ การศึกษาคานการ สอนภาษา อังกฤษ และ เคยสอนระดับ มัธยมศึกษามากอน	๓๐	๗๑.๔๓	๕๐	๒๑.๐๐
๒.	การดำเนินการสอนวิชาวิธีสอนภาษา อังกฤษ ผู้สอน				
	๒.๑ ควรแสดงการ สอนเหมือนที่จะให้ นิสิคนำไปปฏิบัติ	๔	๑๙.๐๕	๖๐	๒๕.๒๑
	๒.๒ ควรมุ่ง เชิงปฏิบัติมากกว่า เชิง ทฤษฎี	๒๑	๕๐.๐๐	๙๕	๓๙.๙๒
	๒.๓ ควรสร้างสภาวะจำลอง	๙	๑๖.๖๗	๒๘	๑๑.๙๖
	๒.๔ ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรม	๒๐	๔๗.๖๒	๘๔	๓๕.๒๙
๓.	วิธี สอนที่ผู้สอนวิชาวิธี สอนภาษาอังกฤษ ใช้ในการสอนวิชาวิธี สอนภาษาอังกฤษ				

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ขอความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	คือวิธีสอนแบบ				
	๓.๑ บรรยาย	๓	๗.๑๔	-	-
	๓.๒ อภิปราย	๓	๗.๑๔	-	-
	๓.๓ สาธิต	๔	๙.๕๒	-	-
	๓.๔ สัมมนา	๒	๔.๗๖	-	-
	๓.๕ สืบสอบ	๑	๒.๓๘	-	-
	๓.๖ วิธีสอนหลายแบบผสมกัน	๔๐	๘๕.๒๔	-	-
๔.	วิธีสอนที่ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ต้องการให้ศิษย์นำไปปฏิบัติจริงในห้อง เรียน เมื่อนิสิตออกไปประกอบอาชีพ ครู คือ				
	๔.๑ Grammar - Translation Method	๓	๗.๑๔	-	-
	๔.๒ Direct Method	๓	๗.๑๔	-	-
	๔.๓ Audio-Lingual Method	๒๒	๕๒.๓๘	-	-
	๔.๔ Individualized Instruction	๔	๑๐.๐๕	-	-
	๔.๕ Cognitive - Code Learning Theory	๔	๑๐.๐๕	-	-

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ		
		จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ	
๕.	๕.๖ Notional - Functional Approach	๑๓	๓๐.๙๕	-	-	
	๕.๗ Eclectic Method	๑๑	๒๖.๑๙	-	-	
	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษประเมิน ผลการสอนของตนจาก					
	๕.๑ ผู้เรียน	๓๙	๙๒.๘๖	-	-	
	๕.๒ เพื่อนร่วมงาน	๘	๑๙.๐๕	-	-	
	๕.๓ ผู้บังคับบัญชา	๓	๗.๑๔	-	-	
	๕.๔ ตนเอง	๑๘	๔๒.๘๖	-	-	
	๖.	สิ่งที่ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษปฏิบัติ หลังจากการประเมินผลการสอนคือ				
		๖.๑ ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม	๑๘	๔๒.๘๖	-	-
		๖.๒ เตรียมการสอนให้ดีขึ้น	๒๕	๕๙.๕๒	-	-
๖.๓ วิเคราะห์ขอทดสอบ		๘	๑๙.๐๕	-	-	
๖.๔ ศึกษาเทคนิควิธีสอน		๒๒	๕๒.๓๘	-	-	
๗.	การปรับปรุงการสอนวิชาวิธีสอนภาษา อังกฤษ					
	๗.๑ ควรศึกษาหลักสูตรที่กำลังพัฒนา	๑๕	๓๕.๗๑	-	-	
	๗.๒ ควรศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ วิธีสอนใหม่ ๆ	๓๒	๗๖.๑๙	-	-	

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓.๓	ควรให้ครูใหญ่เรียนไวยากรณ์ด้วยตนเอง	๓	๑๖.๖๗	-	-
๓.๔	อื่น ๆ เช่น ใหญ่เรียนออกไป สังเกตสภาพการสอนจริง ๆ และอภิปรายปัญหาที่พบ ใหญ่ เรียนทดลองปฏิบัติจริง ๆ	๕	๑๑.๕๐	-	-

จากตารางที่ ๕ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๓๑.๕๓ เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษควร เป็นผู้สำเร็จการศึกษาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และสำเร็จการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ และเคยสอนระดับมัธยมศึกษา มาก่อน แต่ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๓๔.๕๕ เห็นว่า ควรเป็นผู้สำเร็จการศึกษาด้าน การสอนภาษาอังกฤษ และเคยสอนระดับมัธยมศึกษามาก่อน ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษา ภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๐.๐๐ และครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๓๔.๕๒ มีความเห็นว่าการดำเนินการ การสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรมุ่งเชิงปฏิบัติมากกว่าเชิงทฤษฎี ผู้สอนวิชา วิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๔๕.๒๕ ใช้วิธีสอนหลายแบบผสมกันในการสอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ ส่วนวิธีสอนที่ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๒.๓๘ ต้องการให้ นิสิคนำไปปฏิบัติจริงในห้องเรียน เมื่อนิสิคนำไปประกอบอาชีพครูคือ วิธีสอนแบบ Audio-Lingual Method ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๒.๘๖ ประเมินผลการสอนของตนจากผู้เรียน สิ่งที่ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๕.๕๒ ปฏิบัติหลังจากการประเมินผลการสอนคือ เตรียมการสอนให้ดีขึ้น ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษา ภาษาอังกฤษร้อยละ ๗๖.๑๕ เห็นว่า การปรับปรุงการสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษควรศึกษา คนคว่าเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีสอนใหม่ ๆ

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ) ต่อการสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๑.	อัตราส่วนระหว่างผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษกับผู้เรียนในสถาบันของท่านมีความเหมาะสม	๒.๔๔	๐.๗๐	น้อย
๒.	แหล่งที่มาของเนื้อหาวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ			
	๒.๑ ผู้สอนคนควาจากตำราไทยและต่างประเทศ	๓.๖๐	๐.๕๔	มากที่สุด
	๒.๒ ผู้สอนใดจากประสบการณ์	๓.๔๑	๐.๖๖	มาก
๓.	การดำเนินการสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ			
	๓.๑ ผู้สอนใดแสดงวิธีสอนให้เห็นจริงตามแบบวิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษ	๒.๓๕	๐.๕๗	มาก
	๓.๒ ผู้สอนใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน	๓.๐๕	๐.๖๗	มาก
	๓.๓ เวลาที่ใช้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษเพียงพอสำหรับการสาธิตวิธีสอนและสาธิตการใช้อุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษ	๒.๒๔	๐.๗๔	น้อย

จากตารางที่ ๒ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราส่วนระหว่างผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษกับผู้เรียนในสถาบันผลิตครูแต่ละแห่งยังไม่มี ความเหมาะสม ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คนควาเนื้อหาวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษจากตำราไทยและต่างประเทศ และใ้จากประสบการณ์ ใ้แสดงวิธีสอนให้ เห็นจริงตามแบบวิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งใ้รูปแบบการสอนประกอบการสอน แต่ มีเวลาที่จะสาธิตวิธีสอนและ สาธิตการใ้รูปแบบการสอนน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓ ในด้านการจัดประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งถือเสมือนเป็นหัวใจของการ
ผลิตครู อาจสรุปแนวความคิดของผู้ผลิตครูและผู้นักใช้ ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ ๙ -
๔ ดังนี้

ตารางที่ ๙ ตารางรายละเอียดตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาชีพสอน
ภาษาอังกฤษ) และผู้นักใช้ (ครูภาษาอังกฤษ) ต่อการจัด
ประสบการณ์วิชาชีพ

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาชีพสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	จุดมุ่งหมายของการจัดการฝึกสอน ควร มุ่งที่จะให้ครูเรียน				
	๑.๑ เตรียมตัว เป็นครูภาษาอังกฤษที่มี ประสิทธิภาพ	๒๔	๕๗.๑๔	๔๒	๓๘.๖๖
	๑.๒ ใ้ได้รับประสบการณ์จากการฝึกสอน เป็นสำคัญ	๑๓	๓๐.๕๕	๑๑๗	๔๕.๑๖
	๑.๓ นำหลักการ สอนที่ใ้เรียนไปทดลอง ใ้	๒๓	๕๕.๗๖	๖๕	๒๖.๘๘
	๑.๔ อื่น ๆ เช่น ใ้เรียนรูการแก้ปัญหา ควยตนเองใ้สำรวจทัศนคติที่แท้ จริงของนิสิตเอง	๔	๙.๕๒	๔	๑.๖๘
๒.	ระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึกสอนแต่ละ ครั้ง				
	๒.๑ ๔ สัปดาห์	๑	๒.๓๘	๓	๑.๒๖

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๒.๒ ๖ สัปดาห์	-	-	๑๕	๖.๓๐
	๒.๓ ๘ สัปดาห์	๔	๘.๕๒	๒๘	๑๑.๓๖
	๒.๔ ๑๐ สัปดาห์	๖	๑๔.๒๘	๓๐	๑๒.๖๐
	๒.๕ ๑๒ สัปดาห์	๒๔	๕๗.๑๔	๑๔๓	๖๐.๐๘
	๒.๖ อื่น ๆ เช่น ตลอดภาคเรียน ๑ ปี	๖	๑๔.๒๘	๔	๑.๖๔
๓.	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ทำการสอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา				
	๓.๑ ควรมีประสบการณ์การสอนระดับ อุดมศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ ปี	๑	๒.๓๘	๑๒	๕.๐๘
	๓.๒ ควรมีประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา	-	-	๘	๒.๓๖
	๓.๓ ควรมีประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาและ วิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ	๑๒	๒๘.๕๗	๖๔	๒๖.๘๘
	๓.๔ ควรมีประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา	๕	๑๑.๘๐	๔๐	๑๖.๘๑
	๓.๕ ควรมีประสบการณ์ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและ เป็นผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ	๒๘	๖๖.๖๗	๑๔๐	๕๘.๘๒

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอน ภาษาอังกฤษ		ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๔.	ระยะเวลาที่เหมาะสมซึ่งอาจารย์ นิเทศก์และนิสิตฝึกสอนควรมีการ ประชุมสัมมนา				
	๔.๑ ก่อนการฝึกสอน	๒๗	๖๔.๒๙	๒๓	๒๖.๔๗
	๔.๒ ระหว่างการฝึกสอน	๒๙	๖๙.๐๕	๑๓๔	๕๖.๓๐
	๔.๓ หลังการฝึกสอน	๑๖	๓๘.๑๐	๕๕	๒๓.๑๑
	๔.๔ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น	๑๑	๒๖.๑๙	๓๙	๑๖.๓๙

ตารางที่ ๗ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๗.๑๔ มีความเห็นว่าจุด
มุ่งหมายของการจัดการฝึกสอน ควรมุ่งที่จะให้ผู้เรียนเตรียมตัวเป็นครูภาษาอังกฤษที่มี
ประสิทธิภาพ แต่ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๔๘.๑๖ มีความเห็นว่า ควรมุ่งที่จะให้ผู้เรียน
ได้รับประสบการณ์จากการฝึกสอนเป็นสำคัญ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ
๕๗.๑๔ และครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๖๐.๐๘ เห็นว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมในการฝึก
สอนแต่ละครั้ง คือ ๑๒ สัปดาห์ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๖๖.๖๗ และครู
ภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๘.๘๒ เห็นว่า อาจารย์นิเทศก์การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยม
ศึกษา ควรเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและเป็นผู้
สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษร้อยละ ๖๙.๐๕ และครู
ภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๖.๓๐ เห็นว่าอาจารย์นิเทศก์และนิสิตฝึกสอนควรมีการประชุม
สัมมนาทั้งระหว่างการฝึกสอน

ตารางที่ ๘ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ) ต่อการจัดประสบการณ์วิชาชีพ

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		
		X̄	S.D.	ความหมาย
๑.	ความร่วมมือของโรงเรียนที่ส่งนิสิตฝึกสอน			
	๑.๑ โรงเรียนให้ความร่วมมือ	๓.๑๐	๐.๕๘	มาก
	๑.๒ อาจารย์พี่เลี้ยงให้ความร่วมมือ	๒.๘๐	๐.๗๒	มาก
๒.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสานงานของโรงเรียนต่อการฝึกสอน			
	๒.๑ อาจารย์พี่เลี้ยงควรมีส่วนรวมในการวัดและประเมินผลการฝึกสอน	๓.๑๗	๐.๘๖	มาก
	๒.๒ ควรมีการประชุมสัมมนาระหว่างอาจารย์นิเทศกับอาจารย์พี่เลี้ยง	๓.๔๘	๑.๕๘	มาก
๓.	เรื่องที่สำคัญในการวัดและประเมินผลการฝึกสอน			
	๓.๑ การตั้งวัตถุประสงค์ของการสอน	๓.๔๘	๐.๕๘	มาก
	๓.๒ การเตรียมการสอน	๓.๖๑	๐.๕๘	มากที่สุด
	๓.๓ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา	๓.๗๒	๐.๕๕	มากที่สุด
	๓.๔ เทคนิควิธีสอน	๓.๖๐	๐.๕๘	มากที่สุด
	๓.๕ เทคนิคการใช้อุปกรณ์การสอน	๓.๓๕	๐.๕๗	มาก
	๓.๖ ผลการสอนซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้ตั้งไว้	๓.๔๘	๐.๖๓	มาก

ตารางที่ ๘ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๔.	ประสิทธิภาพในการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน			
๔.๑	นิสิตมีความแม่นยำในเนื้อเรื่องที่สอน	๒.๘๕	๐.๘๕	มาก
๔.๒	นิสิตสามารถสอนใหม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้ตั้งไว้	๒.๘๓	๐.๖๖	มาก
๕.	ปัญหาการฝึกสอนที่เกี่ยวกับอาจารย์นิเทศ			
๕.๑	อาจารย์นิเทศมีไม่เพียงพอ	๒.๘๓	๐.๘๔	มาก
๕.๒	อาจารย์นิเทศไม่เคยสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ	๒.๖๗	๐.๘๖	มาก
๕.๓	อาจารย์นิเทศใช้เวลาในการสังเกตการสอนน้อยเกินไป	๒.๗๕	๐.๘๖	มาก
๖.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการนิเทศการสอนของอาจารย์นิเทศ			
๖.๑	อาจารย์นิเทศควรเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนและคัดเลือกแล้ว	๓.๒๘	๐.๗๖	มาก
๖.๒	อาจารย์นิเทศควรนิเทศเฉพาะผู้ที่ตนเคยสอนมาแล้วเท่านั้น	๑.๘๒	๐.๘๗	น้อย
๖.๓	อาจารย์นิเทศควรนิเทศเฉพาะสาขาวิชาที่ตนถนัดและเคยสอน	๓.๕๔	๑.๗๘	มาก
๖.๔	อาจารย์นิเทศควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเป็นแนวเดียวกัน	๓.๒๗	๐.๘๘	มาก

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ขอความ	ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๗.	ปริมาณผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันเพียงพอต่อความต้องการของสังคม	๒.๗๖	๐.๗๐	มาก

ตารางที่ ๔ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษส่วนมากเห็นว่า โรงเรียนและอาจารย์ที่เลี้ยงให้ความร่วมมือในการฝึกสอนควยดี และเห็นว่า อาจารย์ที่เลี้ยงควรมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการฝึกสอน และควรมีการประชุมสัมมนาระหว่างอาจารย์นี้เทศกับอาจารย์ที่เลี้ยงควย ส่วนเรื่องที่สำคัญในการวัดและประเมินผลการฝึกสอนนั้น ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษเห็นว่า ได้แก่ ความแม่นยำในเนื้อหาวิชาการเตรียมการสอน เทคนิควิธีสอน การตั้งวัตถุประสงค์ของการสอน ผลการสอนซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้ตั้งไว้ ตลอดจนเทคนิคการใช้อุปกรณ์การสอน นอกจากนี้ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษยังเห็นว่านิสิตมีความแม่นยำในเนื้อเรื่องที่สอน และสามารถสอนใหม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้ตั้งไว้

ส่วนปัญหาการฝึกสอนที่เกี่ยวกับอาจารย์นี้เทศนั้น ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าเกิดจากการที่อาจารย์นี้เทศมีไม่เพียงพอ อาจารย์นี้เทศไม่เคยสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์นี้เทศใช้เวลาในการสังเกตการสอนน้อยเกินไป ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษเห็นว่า อาจารย์นี้เทศควรเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนและคัดเลือกแล้ว ควรมีเทศเฉพาะสาขาวิชาที่ตนถนัดและเคยสอน ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลเป็นแนวเดียวกัน แต่ไม่ควรมีเทศเฉพาะผู้ที่ตนเคยสอนมาแล้วเท่านั้น

ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษใหญ่มีความเห็นว่า ปริมาณของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันเพียงพอต่อความต้องการของสังคม

๒.๔ ในด้านความพร้อมของนิสิตก่อนออกไปประกอบอาชีพซึ่งเป็นการสำรวจคุณภาพของการผลิตครูนั้น อาจสรุปความคิดเห็นของทั้งผู้ผลิตครูและผู้ถูกใช้บังคับได้แสดงไว้ในตารางที่ ๕ ดังนี้

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ผลิตครู (ผู้สอนวิชาชีพสอนภาษาอังกฤษ) และผู้ถูกใช้ (ครูภาษาอังกฤษ) ต่อความพร้อมของนิสิตก่อนออกไปประกอบอาชีพ

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาชีพสอนภาษาอังกฤษ			ครูภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๑.	เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาจากสถาบันผลิตครูเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ	-	-	-	๒.๕๘	๐.๘๐	มาก
๒.	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่ได้เรียนมาเพียงพอที่จะสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๓.๐๕	๐.๗๖	มาก	๓.๑๒	๐.๗๕	มาก
๓.	เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่ได้เรียนมาเพียงพอที่จะสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๒.๕๕	๐.๕๑	มาก	๒.๘๖	๐.๘๕	มาก
๔.	ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาชีพสอนภาษาอังกฤษ						
	๔.๑ วิชาวิชาชีพสอนภาษาอังกฤษที่เคยเรียนมาไม่สามารถนำไปใช้ได้	-	-	-	๒.๔๔	๐.๕๓	น้อย
	๔.๒ วิชาวิชาชีพสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เรียนแต่ภาคทฤษฎี ขาดภาคปฏิบัติ	-	-	-	๓.๐๑	๐.๘๘	มาก
	๔.๓ เนื้อหาวิชาวิชาชีพสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เน้นทฤษฎีของต่างประเทศ	-	-	-	๓.๑๖	๐.๘๑	มาก

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาชีพที่สอนภาษาอังกฤษ			ครูภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๕.	ความคิดเห็นต่อการ เรียนการ สอนวิชาการ ใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน						
	๕.๑ วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน เน้นเฉพาะ เรื่องการทำอุปกรณ์การสอนทั่วไป ไม่เน้นวิชาภาษาอังกฤษ	-	-	-	๒.๖๖	๐.๘๘	มาก
	๕.๒ การ เรียนวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน มีการฝึกภาคปฏิบัติอย่างสอดคล้องกัน	-	-	-	๒.๔๖	๐.๘๕	น้อย
	๕.๓ ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้อุปกรณ์ในภาคปฏิบัติ	-	-	-	๒.๒๓	๐.๘๘	น้อย
๕.๔ ความรู้จากวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน สามารถนำมาปฏิบัติได้ดีในการ ประกอบอาชีพ	-	-	-	๒.๖๕	๐.๘๐	มาก	
๖.	การจัดประสบการณ์วิชาชีพให้แก่นิสิต						
	๖.๑ นิสิตได้รับการฝึกฝนจนเป็นที่แน่ใจ ก่อนออกไปปฏิบัติภารกิจสอน	๒.๗๕	๐.๘๑	มาก	๒.๗๕	๐.๗๑	มาก
	๖.๒ นิสิตได้ฝึกสอนตรงตามวิชาเอก - โท	๓.๒๒	๐.๖๕	มาก	๓.๕๘	๐.๖๘	มาก
	๖.๓ นิสิตได้มีโอกาสแสดงความคิดริเริ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๒.๗๘	๐.๘๗	มาก	๒.๕๑	๐.๗๘	มาก
	๖.๔ นิสิตได้นำเอาหลักและทฤษฎีต่าง ๆ ทางค่านิจวิทยาไปใช้	๒.๖๘	๐.๖๑	มาก	๒.๕๘	๐.๗๖	มาก

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้สอนวิชาชีพที่สอนภาษาอังกฤษ			ครูภาษาอังกฤษ		
		χ̄	S.D.	ความหมาย	χ̄	S.D.	ความหมาย
๗.	ความคิดเห็นต่อการฝึกสอน						
๗.๑	การฝึกสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการผลิตครูภาษาอังกฤษ	-	-	-	๓.๔๓	๐.๖๐	มาก
๗.๒	อาจารย์นิเทศก์ใช้เวลาในการสังเกตการสอนน้อยเกินไป	-	-	-	๒.๖๕	๐.๘๘	มาก
๗.๓	อาจารย์นิเทศก์มีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการฝึกสอนเป็นแนวเดียวกัน	-	-	-	๒.๕๕	๐.๘๒	น้อย
๗.๔	อาจารย์ที่เลี้ยงให้ความร่วมมือในการวัดและประเมินผลการฝึกสอน	-	-	-	๒.๖๖	๐.๗๖	มาก
๗.๕	ควรเพิ่มการฝึกสอนประจำชั้นและงานธุรการในการฝึกสอน	-	-	-	๒.๗๐	๐.๘๐	มาก

จากตารางที่ ๕ ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ เห็นว่า เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่
 เรียนมาจากสถาบันผลิตครู เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ
 และครูภาษาอังกฤษส่วนมากเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่ได้เรียนมาเพียงพอ
 พอที่จะสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ครู
 ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษที่เคยเรียนมาสามารถนำไป
 ใช้ได้ แต่วิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เรียนแต่ภาคทฤษฎี ภาคภาคปฏิบัติ และเนน
 ทฤษฎีของต่างประเทศ นอกจากนี้ ครูภาษาอังกฤษเห็นว่า วิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน
 เน้นเฉพาะเรื่องการทำอุปกรณ์การสอนทั่วไป ไม่เน้นวิชาภาษาอังกฤษ มีการฝึกภาคปฏิบัติ
 ให้สอดคล้องกันน้อย และผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกใช้อุปกรณ์ในภาคปฏิบัติ แต่ความรู้
 จากวิชาการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนนี้ สามารถนำมาปฏิบัติได้ดีในการประกอบอาชีพ ผู้
 สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษและครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่า นิสิตได้ฝึกฝนจนเป็นที่แน
 ใจ ก่อนออกไปปฏิบัติการฝึกสอนนิสิตได้ฝึกสอนตรงตามวิชาเอก - โท มีโอกาสแสดง
 ความคิดริเริ่มในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และได้นำเอาหลักและทฤษฎีต่าง ๆ
 ทางด้านจิตวิทยาไปใช้ ครูภาษาอังกฤษส่วนมากเห็นว่า การฝึกสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญ
 ในการผลิตครูภาษาอังกฤษ อาจารย์นี้เทศกใช้เวลาในการสังเกตการสอนน้อยเกินไป
 และไม่ค่อยมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการฝึกสอนเป็นแนวเดียวกัน แต่มีความเห็น
 ว่า อาจารย์ที่เลี้ยงให้ควมร่วมมือในการวัดและประเมินผลการฝึกสอนเป็นอย่างดี และ
 ควรเพิ่มการฝึกงานประจำชั้นและงานธุรการในการฝึกสอนด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. แนวคิดในด้านการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

๓.๑ ในด้านการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจสรุปแนวคิดของผู้ใช้ครู ผู้ถูกใช้และผู้รับบริการ ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๐ - ๑๒ ดังนี้

ตารางที่ ๑๐ ภาระของสภาพการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ
๑.	จำนวนคาบที่ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมทำการสอนต่อสัปดาห์		
	๑.๑ ๑๐ - ๑๕ คาบ	๒๒	๙.๒๘
	๑.๒ ๑๖ - ๒๐ คาบ	๑๙๕	๘๑.๙๓
	๑.๓ ๒๑ คาบขึ้นไป	๑๙	๗.๗๙
๒.	ระดับชั้นที่สอน		
	๒.๑ มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๒๐	๕๐.๘๒
	๒.๒ มัธยมศึกษาตอนปลาย	๖๗	๒๘.๑๕
	๒.๓ มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย	๔๘	๒๐.๑๓
๓.	การสอนวิชาในหมวดอื่น นอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษ		
	๓.๑ สอน	๕๒	๒๑.๘๔
	๓.๒ ไม่สอน	๑๗๘	๗๑.๗๙
๔.	วิชาในหมวดอื่นที่สอน		
	๔.๑ คณิตศาสตร์	๔	๑.๖๘

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ขอความ	ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ
	๔.๒ วิทยาศาสตร์	๑	๐.๔๖
	๔.๓ ภาษาไทย	๒	๐.๘๘
	๔.๔ สังคมศึกษา	๓	๑.๒๖
	๔.๕ ลูกเสือหรืออนุชาชาด	๓๓	๑๓.๘๓
	๔.๖ พลศึกษา	๑	๐.๔๒
	๔.๗ ศทกรรรมศาสตร์	-	-
	๔.๘ หัตถศึกษา	๒	๐.๘๘
	๔.๙ อื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ศิลป	๑๓	๕.๔๖
๕.	สาเหตุที่ทำให้การสอนวิชาในหมวดอื่นควย		
	๕.๑ เป็นวิชาโท	๑๒	๕.๐๘
	๕.๒ ผู้บังคับบัญชามอบหมาย	๑๘	๗.๕๖
	๕.๓ จำนวนครูไม่เพียงพอ	๘	๓.๓๖
	๕.๔ ได้รับการอบรมในค่านนี้	๑๐	๔.๒๐
	๕.๕ ใจสมัคร	๘	๓.๓๖
๖.	งานอื่นที่ต้องทำนอกเหนือจากงานสอน		
	๖.๑ งานประจำชั้น	๑๘๖	๗๘.๑๕
	๖.๒ งานแนะแนว	๑๘	๗.๕๖
	๖.๓ โสตทัศนศึกษา	๔	๑.๖๘
	๖.๔ งานธุรการ	๓๕	๑๔.๓๐
	๖.๕ อื่น ๆ เช่น บรรณารักษ์ ที่ปรึกษาชมรม การเงิน ทะเบียน ดูแลห้องพยาบาล		

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ
๓.	ควบคุมความประพฤติและวินัยของนักเรียน วิธีที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ทาง วิชาการ	๒๓	๙.๖๖
	๓.๑ ส่งไปอบรม	๑๔๓	๖๑.๓๖
	๓.๒ อนุญาตให้ลาศึกษาต่อ	๓๒	๑๓.๔๕
	๓.๓ จัดบริการเอกสารอ่านประกอบ	๓๖	๑๕.๑๓
	๓.๔ จัดประชุมสัมมนาภายในกลุ่มโรงเรียน	๒๓	๑๑.๓๔
	๓.๕ ไม่เคยได้รับโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้จากวิธี ดังกล่าวในข้อ ๓.๑ - ๓.๔	๑๒	๕.๐๔
๔.	วิธีสอนที่ครูใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา		
	๔.๑ Grammar - Translation Method	๑๒๐	๕๐.๔๒
	๔.๒ Direct - Method	๕๓	๒๓.๙๔
	๔.๓ Audio - Lingual Method	๓๘	๑๕.๙๓
	๔.๔ Individualized Instruction	๔๖	๑๙.๓๓
๔.๕ Cognitive - Code Learning Theory	๑๒	๕.๐๔	

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ
๘.	๘.๖ Notional - Functional Approach	๙	๓.๗๘
	๘.๗ Eclectic Method	๑๑	๔.๖๒
	สิ่งที่ครูเน้นในการสอนภาษาอังกฤษ		
๙.	๙.๑ กฎเกณฑ์ทางภาษา	๒๘	๑๑.๗๖
	๙.๒ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน	๒๑๘	๘๑.๖๐
	๙.๓ ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน	๒๘	๑๐.๐๘
๑๐.	ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนจาก		
	๑๐.๑ การสังเกตในชั้นเรียน	๑๓๐	๕๔.๖๒
	๑๐.๒ งานที่ครูมอบหมายให้ทำ	๑๓๐	๕๔.๖๒
	๑๐.๓ ทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน	๑๘๗	๗๔.๕๗
๑๑.	๑๐.๔ ผลการสอบของนักเรียน	๑๔๒	๕๕.๖๖
	ครูประเมินผลการสอนจาก		
	๑๑.๑ ผู้เรียน	๒๑๘	๘๑.๖๐
	๑๑.๒ ผู้ร่วมงาน	๑๙	๗.๙๘
๑๒.	๑๑.๓ ผู้บังคับบัญชา	๔	๑.๖๘
	๑๑.๔ ตนเอง	๔๘	๒๐.๑๗
	สิ่งที่ครูปฏิบัติหลังจากการประเมินผลการสอน		
	๑๒.๑ ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม	๖๗	๒๘.๑๕
๑๒.๒ วิเคราะห์ข้อทดสอบ	๖๓	๒๖.๔๗	
๑๒.๓ เตรียมการสอนให้ดีขึ้น	๑๔๖	๖๑.๓๘	

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ครูภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ
๑๓.	ครูมีโอกาสศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา		
	เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง	๑๐๘	๘๕.๓๘
๑๔.	ถามี ครูศึกษาโดยวิธี		
	๑๔.๑ รับการอบรม	๒๘	๑๑.๓๖
	๑๔.๒ ประชุมสัมมนาภายในโรงเรียน	๒๙	๑๒.๑๘
	๑๔.๓ ประชุมสัมมนาภายในกลุ่มโรงเรียน	๘	๓.๓๖
	๑๔.๔ ประชุมสัมมนาระหว่างกลุ่มโรงเรียน	๕	๓.๙๘
	๑๔.๕ ศึกษาด้วยตนเอง	๓๓	๓๒.๓๕
	๑๔.๖ ใ้คนอื่นใ้ฟังจากผู้อื่น	๕	๑.๖๘
๑๕.	นอกจากงานสอน งานอื่นที่นั้สิดฝึกสอนควรใ้ปฏิบัติ		
	ในระหว่างการฝึกสอนคือ		
	๑๕.๑ งานประจำชั้น	๒๐๙	๘๓.๘๒
	๑๕.๒ งานธุรการ	๑๙	๓.๙๘
	๑๕.๓ งานสารบรรณ	๑๑	๔.๖๒
	๑๕.๔ ไม้ควรฝึกปฏิบัติเลย	๑๐	๔.๒๐

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่าครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๘๑.๘๓ ทำการสอนระหว่าง ๑๖ - ๒๐ คาบต่อสัปดาห์ ร้อยละ ๕๐.๘๒ ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๙๔.๙๙ ไม่ได้สอนวิชาในหมวดอื่นเลย มีครูภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๒๑.๘๔ เท่านั้น ที่สอนวิชาในหมวดอื่นด้วย วิชาในหมวดอื่นที่ครูภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๑๓.๘๙ ทำการสอนคือ วิชาลูกเสือหรืออนุชาต สาเหตุที่ทำกรสอนวิชาดังกล่าว ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๙.๕๖ ตอบว่า เพราะผู้บังคับบัญชามอบหมาย ส่วนงานอื่นที่ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๙๘.๑๕ ต้องทำนอกเหนือจากงานสอนได้แก่ งานประจำชั้น และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๖๑.๙๖ ได้เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการโดยการส่งไปอบรม

ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๐.๘๒ ใช้วิธีสอนแบบ Grammar - Translation Method ในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สิ่งที่ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๘๑.๖๐ เน้นในการสอนภาษาอังกฤษคือ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๙๘.๕๙ ประเมินผลการเรียนของนักเรียนจากทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๘๑.๖๐ ประเมินผลการสอนของตนจากผู้เรียน และหลังจากประเมินผลการสอนแล้ว ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๖๑.๙๘ เตรียมการสอนให้ดีขึ้น

ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๔๕.๓๘ มีโอกาสศึกษาหลักสูตร เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง ซึ่งร้อยละ ๓๒.๓๕ ศึกษาหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงโดยทำการศึกษาด้วยตนเอง

ครูภาษาอังกฤษร้อยละ ๘๙.๘๒ มีความเห็นว่า ระหว่างการฝึกสอนนอกเหนือจากงานสอนแล้ว นิสิตฝึกสอนควรได้ฝึกงานประจำชั้นด้วย

ตารางที่ ๑๑ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ใช้ครู (ผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ) ต่อการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร โรงเรียน			หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๑.	ปัญหาการบรรจุครู เข้าสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา มีสาเหตุ เนื่องมาจากกรณีต่อไปนี้						
	๑.๑ กรมสามัญศึกษาส่งครูมาไม่ทันตามกำหนดเวลา	๒.๗๑	๑.๐๗	มาก	-	-	-
	๑.๒ ครูที่ได้รับการบรรจุสละสิทธิ์ ต้องมีการบรรจุบุคคลใหม่ ซึ่งทำให้ ใช้เวลานาน	๒.๐๖	๑.๒๐	น้อย	-	-	-
	๑.๓ ในการสอบบรรจุ ไม่มีผู้สอบคนใดทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์กำหนด	๑.๗๘	๐.๘๕	น้อย	-	-	-
	๑.๔ ใ้ครูไม่ตรงตามวุฒิที่ขอไป	๒.๐๒	๐.๙๖	น้อย	-	-	-
	๑.๕ ไม่ได้อัตรากำลังใหม่แทนครูที่ขอย้ายหรือเกษียณอายุ	๒.๒๗	๐.๘๘	น้อย	-	-	-
	๑.๖ ครูประจำการลาศึกษาต่อ	๒.๓๘	๐.๘๘	น้อย	-	-	-
๒.	เกณฑ์การจัดครู เข้าสอนวิชาภาษาอังกฤษ พิจารณาจาก						
	๒.๑ พื้นความรู้	๓.๓๐	๐.๖๗	มาก	๓.๔๗	๐.๖๑	มาก
	๒.๒ ประสบการณ์ในการสอน	๓.๓๓	๐.๖๘	มาก	๓.๔๘	๐.๕๕	มาก
	๒.๓ สายวิชาที่สอบบรรจุได้	๒.๘๘	๐.๘๘	มาก	๒.๘๒	๐.๗๘	มาก

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร โรงเรียน			หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ			
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
๓.	๒.๔ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ	๓.๕๑	๐.๖๕	มาก	๓.๕๕	๐.๕๘	มาก	
	๒.๕ จำนวนครูในสายวิชา	๒.๕๓	๐.๕๕	น้อย	๒.๕๘	๐.๘๒	มาก	
	๓.๑ ครูในสายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา							
	๓.๑ ครูในสายวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมาเพียงพอที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๓.๑๐	๐.๕๗	มาก	๓.๒๘	๐.๕๑	มาก	
	๓.๒ ครูในสายวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมาเพียงพอที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๓.๐๓	๐.๖๓	มาก	๒.๗๑	๐.๖๘	มาก	
	๓.๓ ครูภาษาอังกฤษใช้เทคนิคและวิธีสอนใหม่ ๆ	๒.๖๒	๐.๗๑	มาก	๒.๖๕	๐.๘๘	มาก	
	๓.๔ ครูภาษาอังกฤษสามารถผลิตและเลือกใช้อุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	๒.๕๖	๐.๖๓	น้อย	๒.๕๕	๐.๘๖	มาก	
	๓.๕ ครูภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	๒.๘๗	๐.๕๕	มาก	๒.๘๐	๐.๖๐	มาก	
	๔.	นอกจากงานสอนแล้ว ครูภาษาอังกฤษควรมีความรู้ทาง						
		ประจำชั้นและงานธุรการ	๓.๒๑	๐.๖๒	มาก	๒.๗๕	๐.๗๕	มาก

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ผู้บริหาร โรงเรียน			หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๕.	โรงเรียนมีครูภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ	๒.๖๑	๐.๘๐	มาก	๒.๕๖	๐.๘๒	มาก

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดในการบรรจุครู เข้าสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาคือ ปัญหาที่กรมสามัญศึกษา ส่งครูมาไม่ทันตามกำหนดเวลา ส่วนเกณฑ์การพิจารณาการจัดครู เข้าสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษพิจารณา จากพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการสอน สายวิชาที่สอนบรรจุได้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ตลอดจนจำนวนครูในสายวิชา

ในค่านประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ทั้งผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษมีความรู้เพียงพอที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอน แต่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๒ กลุ่ม มีความเห็นต่างกันในค่านการผลิตและเลือกใช้อุปกรณ์การสอนของครู กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษมีความสามารถในการผลิตและเลือกใช้อุปกรณ์การสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาได้น้อย แต่หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่า ครูภาษาอังกฤษมีความสามารถในการเรื่องนี้มาก

ผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นตรงกันว่า นอกจากความรู้ทางด้านการสอนแล้ว ครูภาษาอังกฤษควรมีความรู้ทางด้านการประชาสัมพันธ์และงานธุรการ ด้วย

ในค่านปริมาณของครูภาษาอังกฤษนั้น ทั้งผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่ามีเพียงพอ

ตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้รับบริการ (นักเรียนมัธยมศึกษา) ต่อการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๑.	ครูมีความเชื่อมั่นในการสอนของตน	๓.๕๐	๐.๕๓	มาก
๒.	ครูมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี	๓.๕๐	๐.๕๖	มาก
๓.	ครูมีหลักวิชาในการสอน	๓.๒๒	๐.๕๘	มาก
๔.	ครูมีจิตวิทยาในการสอน	๒.๘๓	๐.๓๓	มาก
๕.	ครูมีเทคนิคและวิธีสอนที่น่าสนใจ	๒.๓๕	๐.๓๕	มาก
๖.	ครูวางแผนและเตรียมการสอน	๓.๐๘	๐.๓๕	มาก
๗.	ครูเตรียมอุปกรณ์การสอน	๒.๒๕	๐.๘๘	มาก
๘.	ครูเรียงลำดับชั้นเนื้อหาเหมาะสม	๓.๑๐	๐.๓๑	มาก
๙.	ครูมีเสียงและท่าทางดี	๓.๒๕	๐.๓๑	มาก
๑๐.	ครูสอนอย่างมีชีวิตชีวา	๒.๘๘	๐.๘๓	มาก
๑๑.	ครูมีความคิดสร้างสรรค์	๒.๘๐	๐.๓๓	มาก
๑๒.	ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียน	๒.๓๓	๐.๘๕	มาก
๑๓.	ครูควบคุมอารมณ์ได้ดี	๒.๙๒	๐.๘๖	มาก
๑๔.	ครูมีอารมณ์ขัน	๒.๖๑	๐.๙๐	มาก
๑๕.	ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	๒.๙๘	๐.๘๒	มาก
๑๖.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา	๓.๒๕	๐.๓๓	มาก
๑๗.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนรวมกิจกรรม	๒.๓๕	๐.๙๒	มาก
๑๘.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น	๒.๙๕	๐.๘๖	มาก
๑๙.	ครูคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน	๒.๕๘	๐.๙๐	น้อย
๒๐.	ครูแนะแนวทางเมื่อนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้	๓.๑๑	๐.๓๕	มาก

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
๒๑.	ครูไม่สั่งการบ้านมากเกินไป	๒.๖๔	๐.๘๑	มาก
๒๒.	ครูตรวจงานของนักเรียนได้ทัน	๒.๕๖	๐.๘๖	มาก
๒๓.	ครูบอกให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนมาเรียนทุกครั้ง	๒.๘๓	๐.๘๔	มาก
๒๔.	ครูให้คะแนนอย่างยุติธรรม และนำขอบกพร่องมาชี้แจง	๓.๒๗	๐.๘๐	มาก
๒๕.	ครูแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว	๒.๕๗	๐.๘๒	มาก

ตารางที่ ๑๒ ครูภาษาอังกฤษในปัจจุบันตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา นั้น มีคุณสมบัติและทำการสอนอย่างมีคุณภาพมาก ยกเว้นในด้านการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนเท่านั้นที่ครูภาษาอังกฤษควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้มากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๒ ในด้านปัญหาและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ใช้ครู ใดแสดงไว้ในตารางที่ ๑๓ ดังนี้

ตารางที่ ๑๓ การยอละตามความคิดเห็นของผู้ใช้ครู (ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ) ทอปัญหาและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	ปัญหาการปฏิบัติงานของครูในสายวิชาภาษาอังกฤษ				
๑.๑	ครูขาดความรับผิดชอบ	๔๑	๙๑.๖๕	๒๘	๔๑.๙๔
๑.๒	ครูสั่งกักมากกว่า ๑ สายวิชา	๕๒	๔๐.๕๔	๑๖	๒๓.๘๘
๑.๓	ครูขาดมนุษยสัมพันธ์	๔๙	๓๙.๐๑	๕	๙.๔๖
๑.๔	ครูมีทัศนคติไม่ดีต่ออาชีพ	๔๓	๓๘.๘๖	๑๑	๑๖.๔๒
๑.๕	อื่น ๆ เช่น ชั่วโมงสอนของครูมากเกินไป ครูไม่ทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดี ครูไม่ปรับปรุงตนเอง อัตรารส่วนของครูต่อนักเรียนไม่เหมาะสม	๓๑	๒๔.๔๑	๑๔	๒๐.๕๐
๒.	ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน				
๒.๑	อัตรากำลังครูไม่เพียงพอ	-	-	๓๐	๔๔.๙๘
๒.๒	แบบเรียนและคู่มือครูไม่เพียงพอ	-	-	๑๖	๒๓.๘๘

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒.๓	ครูไม่สามารถใช้วิธีสอนและ เทคนิคการสอนให้เหมาะสม กับเนื้อหาวิชา	-	-	๓๔	๕๐.๗๕
๒.๔	ครูไม่มีอุปกรณ์การสอนที่ดีและ ทันสมัย	-	-	๕๒	๗๗.๖๑
๒.๕	อื่น ๆ เช่น เนื้อหาแบบเรียน ไม่เหมาะสม ชั่วโมงสอนของ ครูมากเกินไป สภาพท้องถิ่น ไม่อำนวยความสะดวกการเรียนภาษา อังกฤษ	-	-	๑๑	๑๖.๕๒
๓.	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน ควรเป็นหน้าที่ของ				
๓.๑	ครูผู้สอน	๑๐๒	๘๐.๓๑	๒๖	๓๘.๘๑
๓.๒	คณะกรรมการสาขาวิชา	๘๗	๖๘.๕๐	๓๔	๕๘.๒๑
๓.๓	หัวหน้าสาขาวิชา	๔๗	๓๓.๘๖	๕	๕.๘๗
๓.๔	คณะกรรมการสาขาวิชา โรงเรียน	๑๕	๑๑.๘๑	๕	๗.๕๖
๔.	การประเมินผลการเรียนของ นักเรียน ครูควรประเมินผลจาก				

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
	๔.๑ การสังเกตในชั้นเรียน	-	-	๕๐	๙๔.๖๓
	๔.๒ งานที่ครูมอบหมายให้ทำ	--	-	๔๔	๙๑.๖๔
	๔.๓ ทักษะการใช้ภาษาของ นักเรียน	-	-	๕๔	๘๖.๕๓
	๔.๔ ผลการสอบของนักเรียน	-	-	๕๑	๙๖.๑๒
๕.	การออกข้อสอบของสายวิชาภาษาอังกฤษ ควรเป็นหน้าที่ของ				
	๕.๑ ครูผู้สอน	๔๔	๙๙.๑๙	๑	๑.๔๔
	๕.๒ คณะกรรมการสายวิชา	๙๔	๖๒.๒๐	๕๒	๙๙.๖๑
	๕.๓ คณะอนุกรรมการสายวิชา กลุ่มโรงเรียน	๓๑	๒๔.๔๑	๖	๘.๙๖
๖.	การประเมินผลการสอนของครู ควรเป็นหน้าที่ของ				
	๖.๑ ผู้อำนวยการโรงเรียน / อาจารย์ใหญ่ / ครูใหญ่	๙๖	๕๙.๘๘	๔	๕.๙๙
	๖.๒ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชา การ/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่าย วิชาการ/ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่าย วิชาการ	๘๒	๖๔.๕๙	๑๒	๑๙.๙๑

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๖.๓	หัวหน้าสายวิชา	๑๐๑	๙๙.๕๓	๔๘	๙๑.๖๔
๖.๔	เพื่อนร่วมงาน	๒๖	๒๐.๔๗	๙	๑๓.๔๓
๖.๕	ครูผู้สอน	๔๗	๓๗.๐๑	๖	๘.๙๖

จากตารางที่ ๑๓ ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๙๑.๖๕ และหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๘๑.๙๙ เห็นว่า ปัญหาการปฏิบัติงานของครูในสายวิชาภาษาอังกฤษเกิดจากการที่ครูขาดความรับผิดชอบ ส่วนปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนั้น หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๙๑.๖๑ ตอบว่า ใ้แก่การที่ครูไม่มีอุปกรณ์การสอนที่ีและทันสมัย

ในคานการประเมินผลการเรียนของนักเรียนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๘๐.๓๑ เห็นว่า ควรเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน แต่หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๘.๒๑ เห็นว่าควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสายวิชา หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๘๖.๕๙ มีความเห็นว่า ครูควรประเมินผลการเรียนของนักเรียนจากทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน

สำหรับการออกข้อสอบของสายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๙๗.๑๗ เห็นว่า ควรเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน แต่หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๙๗.๖๑ เห็นว่า ควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสายวิชา ในคานการประเมินผลการสอนของครู ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๙๙.๕๓ และหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๙๑.๖๔ เห็นว่าควรเป็นหน้าที่ของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ

๓.๓ ในด้านลักษณะของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ผู้ใช้ครูและ
 ผู้รับบริการต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตครู ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๔ - ๑๕
 ดังนี้

ตารางที่ ๑๔ การอยุ่ตามความคิดเห็นของผู้ใช้ครู (ผู้บริหารโรงเรียน
 และหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับลักษณะครูภาษา
 ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ต้องการ

ลำดับ ที่	ขอความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	คุณวุฒิของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา				
	๑.๑ ครูภาษาอังกฤษได้รับวุฒิทาง ด้านวิชาการศึกษาในสายวิชา เอกภาษาอังกฤษ	๓๐	๕๕.๑๒	๓๓	๕๕.๒๒
	๑.๒ ครูภาษาอังกฤษควรได้รับวุฒิ ทางด้านวิชาการศึกษาในสาย วิชาเอกภาษาอังกฤษ หรือ สายวิชาโทภาษาอังกฤษ	๕๑	๔๐.๑๖	๓๒	๔๓.๓๖
	๑.๓ ครูภาษาอังกฤษควรได้รับการ ศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษโดย เฉพาะ	๒๔	๑๘.๘๐	๒๒	๓๒.๘๘
	๑.๔ อื่น ๆ เช่น ครูภาษาอังกฤษควร ได้รับการศึกษาทางด้านภาษา				

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒.	ศาสตร์ ควรได้รับการอบรมบ่อย ๆ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ควรมีโอกาส ไปเรียนหรืออบรมในต่างประเทศ บ้าง อย่างน้อย ๖ เดือน	๖	๔๐.๗๒	๕	๓๑.๕๖
	๒.๑ ควรแยกผลิตครูภาษาอังกฤษที่ สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดย เฉพาะ	๕๓	๔๑.๓๓	๓๐	๔๔.๓๘
	๒.๒ ควรผลิตครูภาษาอังกฤษที่ สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาได้ทั้ง ๒ ระดับ	๓๓	๕๓.๕๘	๓๕	๕๒.๒๔
๓.	ความสามารถในการสอนของครู ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา				
	๓.๑ ควรสอนเฉพาะวิชาภาษา อังกฤษ	๖๒	๔๘.๘๒	๑๘	๒๖.๘๓

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	๓.๒ ควรสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นที่เรียนเป็นวิชาโท	๖๑	๘๘.๐๓	๓๖	๕๓.๙๓
	๓.๓ ควรสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ	๑๒	๙.๘๕	๑๔	๒๐.๙๐
๔.	สิ่งที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาควรเน้นในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ				
	๔.๑ กฎเกณฑ์ทางภาษา	-	-	๘	๑๑.๙๘
	๔.๒ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน	-	-	๖๑	๙๑.๐๘
	๔.๓ ความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน	-	-	๘	๑๓.๘๓
๕.	วิธีสอนภาษาอังกฤษที่ครูควรใช้ในการสอน				
	๕.๑ Grammar - Translation Method	-	-	๒๖	๓๘.๘๑
	๕.๒ Direct Method	-	-	๓๖	๕๓.๙๓
	๕.๓ Audio - Lingual Method	-	-	๘๘	๙๓.๑๓
	๕.๔ Individualized Instruction	-	-	๒๓	๓๔.๓๓
	๕.๕ Cognitive - Code Learning Theory	-	-	๑๐	๑๔.๙๓

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๕.๖	Notional - Functional Approach	-	-	๑๓	๑๘.๘๐
๕.๗	Eclectic Method	-	-	๖	๘.๕๖

จากตารางที่ ๑๔ ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๕๕.๑๒ และหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๕.๒๒ มีความเห็นตรงกันว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาควรได้รับวุฒิทางวิชาการศึกษา ในสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๕๗.๔๔ และหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ๕๒.๒๔ มีความเห็นว่า สถาบันผลิตครู ควรผลิตครูภาษาอังกฤษที่สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาได้ทั้ง ๒ ระดับ

ในด้านความสามารถในการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาชั้น ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๔๔.๘๒ เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษควรสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๓.๗๓ เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษควรสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นที่เรียนเป็นวิชาโท

หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๑.๐๔ เห็นว่า สิ่งที่ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาควรเน้นในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ก็คือ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน และร้อยละ ๗๓.๑๓ เห็นว่า วิธีสอนที่ครูควรใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ คือวิธีสอนแบบ Audio - Lingual Method

ตารางที่ ๑๕ การรอยละตามความคิดเห็นของผู้รับบริการ (นักเรียนมัธยมศึกษา) ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา	
		จำนวน	รอยละ
๑.	ความชอบ-ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน		
๑.๑	นักเรียนที่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ	๒๓๕	๘๖.๕๐
๑.๒	นักเรียนที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ	๓๔	๑๑.๓๔
๒.	สาเหตุที่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ		
๒.๑	มีพื้นฐานความรู้	๕๕	๒๐.๒๒
๒.๒	ครูสอนดี	๘๖	๓๑.๖๑
๒.๓	ความรู้จากวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	๑๔๔	๕๒.๙๔
๒.๔	เนื้อหาวิชานี้ไม่ยากเกินไป	๘๖	๓๑.๖๑
๒.๕	อื่น ๆ เช่น อยากรู้ความหมายของเพลงภาษาอังกฤษ ต้องการสื่อความหมายกับชาวต่างประเทศที่รู้จัก ครูภาษาอังกฤษสวย	๓๐	๑๑.๐๓
๓.	สาเหตุที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ		
๓.๑	มีพื้นฐานความรู้ไม่ดีพอ	๒๓	๘.๕๖
๓.๒	ครูสอนไม่ดี	๕	๑.๘๕
๓.๓	ไม่เห็นว่าจะนำความรู้จากวิชาดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	๔	๑.๕๓
๓.๔	เนื้อหาวิชานี้ยากเกินไป	๑๒	๔.๕๑

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา	
		จำนวน	ร้อยละ
๔.	๓.๕ อื่น ๆ เช่น ครูดู ไม่เข้าใจนักเรียน นาเมื่อ ไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ ที่เกี่ยวข้องพจนานุกรม	๗	๒.๕๗
	ลักษณะของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษใดก็ตามความ คิดเห็นของนักเรียน คือผู้ที่		
	๔.๑ มีทักษะทั้ง ๔ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	๒๐๕	๗๕.๓๗
	๔.๒ มีความสามารถในการออกเสียง เพื่อจะ ไต่ถูกของชัดเจน	๑๑	๔.๐๘
	๔.๓ มีความสามารถในการจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจะได้ไม่ใช่ไวยากรณ์ผิด	๔๔	๑๗.๖๕
๕.	๔.๔ มีความสามารถในการรู้ศัพท์มาก ๆ เพื่อจะ ไต่แปลได้ดี	๕๑	๑๘.๗๕
	๔.๕ ทั้งข้อ ๔.๑ - ๔.๔	๒๒	๘.๐๘
	ลักษณะและคุณสมบัติของครูภาษาอังกฤษที่นักเรียน ชอบ		
	๕.๑ เพศ		
	๕.๑.๑ ครูภาษาอังกฤษควรเป็นครูชาย	๔	๓.๓๑
๕.๑.๒ ครูภาษาอังกฤษควรเป็นครูหญิง	๖๑	๒๖.๔๓	
๕.๑.๓ ครูภาษาอังกฤษเป็นครูชายหรือหญิง ก็ได้	๒๐๗	๗๖.๑๐	

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา	
		จำนวน	ร้อยละ
	๕.๒ บุคลิกภาพ		
	๕.๒.๑ นักเรียนชอบครูภาษาอังกฤษที่ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง แคลว	๔๓	๑๕.๘๑
	๕.๒.๒ นักเรียนชอบครูภาษาอังกฤษที่ สามารถสอนให้เข้าใจวิชานี้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษ ได้คล่องแคลว	๑๗๗	๖๕.๐๗
	๕.๒.๓ นักเรียนชอบครูภาษาอังกฤษที่มีรูป ร่างหน้าตาดี แต่งตัวดี พูดภาษา อังกฤษได้คล่องแคลว	๓๐	๑๑.๐๓
	๕.๒.๔ นักเรียนชอบครูภาษาอังกฤษที่เข้าใจ และเอาใจใส่นักเรียน	๕๑	๑๘.๗๕
	๕.๓ วุฒิการศึกษา		
	๕.๓.๑ ครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษาไม่ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	๒๖๗	๘๘.๑๖
	๕.๓.๒ ครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษาต่ำ กว่าระดับปริญญาตรี	๓	๑.๑๐

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา	
		จำนวน	ร้อยละ
	๕.๔ ประสบการณ์ทางการศึกษา		
	๕.๔.๑ ครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษา ทางด้านภาษาอังกฤษในประเทศ	๔๘	๑๓.๖๕
	๕.๔.๒ ครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษา ทางด้านภาษาอังกฤษจากต่าง ประเทศ	๑๕	๕.๕๑
	๕.๔.๓ ครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษา ทางด้านภาษาอังกฤษทั้งในประเทศ และจากต่างประเทศ	๑๔๘	๓๓.๑๖
	๕.๔.๔ ครูภาษาอังกฤษควรเป็นชาวต่าง ประเทศ	๘๘	๓๒.๓๒
	๕.๕ ความสามารถในการสอน		
	๕.๕.๑ ครูภาษาอังกฤษควร เป็นบุคคลที่ สามารถสอนเฉพาะวิชาภาษา อังกฤษ	๑๑๓	๔๑.๕๔
	๕.๕.๒ ครูภาษาอังกฤษควร เป็นบุคคลที่ สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาที่ตนเองถนัดอีก ๑ วิชา	๓๐	๒๕.๓๔
	๕.๕.๓ ครูภาษาอังกฤษควร เป็นบุคคลที่ สามารถสอนวิชาภาษาอังกฤษและ วิชาอื่น ๆ	๔๔	๓๔.๕๖

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา	
		จำนวน	ร้อยละ
	๕.๖ การสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา		
	๕.๖.๑ ควรแยกครูเพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๙๘	๗๒.๗๙
	๕.๖.๒ ไม่ควรแยกครูเพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาทั้ง ๒ระดับ	๖๘	๒๕.๐๐
๖.	การดำเนินการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา		
	๖.๑ ครูภาษาอังกฤษทำการสอนโดยพูดภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมง	-	-
	๖.๒ ครูภาษาอังกฤษทำการสอนโดยพูดภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ และพูดภาษาไทยบางเท่าที่จำเป็น	๑๔๐	๕๑.๔๗
	๖.๓ ครูภาษาอังกฤษทำการสอนโดยพูดภาษาอังกฤษเท่า ๆ กับพูดภาษาไทย	๑๒๑	๔๕.๔๘
	๖.๔ ครูภาษาอังกฤษทำการสอนโดยพูดภาษาไทยตลอดชั่วโมง	๒๐	๗.๓๕

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	นักเรียนมัธยมศึกษา	
		จำนวน	ร้อยละ
๓.	การฝึกนักเรียนขณะที่ทำการสอน		
	๓.๑ ครูภาษาอังกฤษฝึกนักเรียนทั้งห้องพร้อมกัน	๖๖	๒๔.๒๖
	๓.๒ ครูภาษาอังกฤษฝึกนักเรียนเป็นกลุ่ม	๖	๒.๒๑
	๓.๓ ครูภาษาอังกฤษฝึกนักเรียนตัวต่อตัว	๑๖	๕.๘๘
	๓.๔ ครูภาษาอังกฤษฝึกนักเรียนทั้งห้องพร้อมกัน ฝึกเป็นกลุ่ม และฝึกตัวต่อตัว	๑๘๓	๖๗.๒๕
๓.๕ ครูภาษาอังกฤษไม่ฝึกนักเรียนเลย	๗	๒.๕๗	
๔.	การใช้อุปกรณ์การสอน		
	๔.๑ ครูภาษาอังกฤษดำเนินการสอนโดยใช้อุปกรณ์ การสอนประกอบการสอน	๑๑๘	๔๓.๗๕
	๔.๒ ครูภาษาอังกฤษดำเนินการสอนโดยไม่ใช้ อุปกรณ์การสอน	๑๕๘	๕๖.๒๕

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ ๘๖.๕๐ ชอบเรียนภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๕๒.๕๕ เห็นว่า สาเหตุที่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะ ความรู้จากวิชานี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมัธยมศึกษา ที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษมีเพียงร้อยละ ๑๔.๓๔ ซึ่งการไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษนี้ นักเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ ๘.๘๖ ตอบว่า เป็นเพราะมีพื้นฐานความรู้ไม่ดีพอ ส่วนลักษณะ ของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้คิดตามความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ ๗๕.๓๗ ออกความเห็นว่าเป็นผู้ที่มิมีทักษะทั้ง ๔ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

ครูภาษาอังกฤษที่นักเรียนมัธยมศึกษาชอบนั้น นักเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ ๗๖.๑๐ ตอบว่า จะเป็นครูชายหรือหญิงก็ได้ ร้อยละ ๖๕.๐๗ ชอบครูภาษาอังกฤษที่ สามารถสอนให้เข้าใจวิชานี้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษใดตลอดแล้ว ร้อยละ ๕๘.๑๖ ออกความเห็นว่าเป็นครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๗๓.๑๖ เห็นว่าครูภาษาอังกฤษควรจบการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ ร้อยละ ๔๑.๕๕ เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษ ควรเป็นบุคคลที่สามารถสอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ และ ร้อยละ ๗๒.๗๕ เห็นว่า ควรแยกครูเพื่อสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย

ในด้านการดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ ๕๑.๕๗ เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษทำการสอนโดยพูดภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ พูดภาษาไทยบ้างเท่าที่จำเป็น ร้อยละ ๖๗.๒๕ เห็นว่า ขณะทำการสอน ครูภาษาอังกฤษฝึก นักเรียนทั้งห้องพร้อมกัน ฝึกเป็นกลุ่ม และฝึกตัวต่อตัว และ ร้อยละ ๕๔.๕๑ เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษทำการสอนโดยไม่ใช้อุปกรณ์การสอน

๓.๔ ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพของครูประจำการ อาจสรุปแนวความคิดในการจัดอบรมทางวิชาการ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๖ ดังนี้

ตารางที่ ๑๖ การยดละตามความคิดเห็นของผู้ไขครู (ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ) ทอการเพิ่มประสิทธิภาพของครูประจำการ

ลำดับ ที่	ขอความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	รอยละ	จำนวน	รอยละ
๑.	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูได้เพิ่มพูน ความรู้ทางวิชาการโดย				
	๑.๑ ส่งไปอบรม	๑๒๒	๘๖.๐๖	-	-
	๑.๒ อนุญาตให้ลาศึกษาต่อ	๑๔๔	๘๘.๗๖	-	-
	๑.๓ จัดบริการเอกสารอ่านประกอบ	๕๕	๔๓.๓๑	-	-
	๑.๔ จัดประชุมสัมมนาภายในกลุ่ม โรงเรียน	๗๑	๕๕.๘๑	-	-
	๑.๕ อื่น ๆ เช่น เชิญวิทยากรมา บรรยาย ส่งไปปฏิบัติงานตามสถาบัน ทางวิชาการ	๘๔	๗๔.๐๒	-	-
๒.	ระยะเวลาที่ควรจัดการอบรมทางวิชา การแก่ครู				
	๒.๑ ทุกภาคการศึกษา	๓๓	๒๕.๘๘	๘	๑๑.๘๘
	๒.๒ ทุกปีการศึกษา (ระหว่างปีภาค เรียน)	๑๐๒	๘๐.๓๑	๓๖	๕๓.๗๓

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าสายวิชา ภาษาอังกฤษ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒.๓	ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง หลักสูตร	๑๐๒	๘๐.๓๐	๒๘	๕๓.๒๘
๒.๔	อื่น ๆ เช่น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ทางเนื้อหาหรือโครงสร้าง ทางวิชาการทุกครั้งที่ กลุ่มโรงเรียนจัด	๖	๕.๗๖	๕	๕.๘๗

จากตารางที่ ๑๖ ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๘๐.๓๐ ตอบว่า โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการโดยส่งครูไปอบรม ส่วนระยะเวลาที่ควรจัดการอบรมทางวิชาการให้แก่ครูนั้น ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ ๘๐.๓๑ เห็นว่า ควรจัดทุกปีการศึกษา ระหว่างปีภาคเรียนและทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ ๕๓.๒๘ เห็นว่า ควรจัดทุกปีการศึกษา ระหว่างปีภาคเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการฝ่ายวิชาการ คณบดีคณะครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ควา

ในด้านการผลิตครู

มหาวิทยาลัยดำเนินการผลิตครูตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้ โดยรับนโยบายจากสภามหาวิทยาลัยทำการผลิตครูทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตามสาขาวิชาทางวิชาการ สาขาวิชาที่เปิดสอนได้แก่การสอนภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรมศึกษา พลานามัย วิชา และขณะนี้ มหาวิทยาลัยบางแห่งมีแนวโน้มที่จะผลิตครูปริญญาทางสาขาวิชาซึ่งบาง เช่น ศิลปศึกษา เกษตรกรรม วิชา เนื่องจากเห็นว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาปัจจุบันให้ความสำคัญทางด้านนี้ มาก โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เด็กเรียนมีทัศนคติที่ดีทางวิชาชีพ

นโยบายทางด้านปริมาณของนักศึกษาครูที่มหาวิทยาลัยทำการผลิตในแต่ละปี นั้น ส่วนหนึ่งเป็นนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้ อีกส่วนหนึ่งเป็นนโยบายของสถาบันเองในอันที่จะดำเนินการผลิตครูในปริมาณเท่าที่ความสามารถของสถาบันจะทำได้ เกี่ยวกับนโยบายทางด้านปริมาณนี้ บางมหาวิทยาลัยได้มีการสำรวจความต้องการครูระดับมัธยมศึกษาในสังคมเพื่อนำมาประกอบการกำหนดแนวนโยบายการผลิตครูระดับมัธยมศึกษา โดยขอข้อมูลจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งทำหน้าที่บรรจุครูเข้าทำงาน เพื่อความปีติยามมีการรับสมัครวิชาไหนเขาทำงานบาง มากน้อยแค่ไหน จังหวัดไหนรับระดับไหน และนำมาวิเคราะห์ แต่ข้อมูลที่ได้ยังคงคลุมเครืออยู่ เฉพาะอย่างยิ่งสายวิชาสามัญ เพราะไม่มีการชี้เฉพาะลงไปชัด เจนว่าต้องการบัณฑิตสายไหนเท่าใด บางมหาวิทยาลัยไม่ได้ทำการสำรวจโดยตรง แต่อาศัยข้อมูลจากสถาบันอื่นที่

ผลิตครูในสาขาวิชาเดียวกันบ้าง ข้อมูลจากกรมสามัญศึกษาบ้าง รวมทั้งข้อมูลจากการสำรวจในเรื่องอื่น ๆ มาเป็นแนวทาง แต่หลักการสำคัญก็ยังคงอยู่ที่การให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกเรียนวิชาตามความถนัดและความพอใจ โดยที่นักศึกษาจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการทำงานทำเอง มหาวิทยาลัยมีหน้าที่เพียงช่วยให้สำเร็จการศึกษาเท่านั้น

ส่วนนโยบายทางค่านิยมค่านิยม ทางมหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาศรเรียนวิชาเฉพาะ ๒ วิชา คือวิชาเอก ๑ วิชา และวิชาโทอีก ๑ วิชา ใหม่นี้มีความรู้เพียงพอที่จะไปสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเห็นว่าครูควรมีความรู้ลึกซึ้งในวิชาที่ตนถนัดวิชาใดวิชาหนึ่ง และควรมีความรู้ในวิชาที่ตนสนใจอีกวิชาหนึ่งพอสมควร หากจัดให้ครูเรียนได้เรียนวิชาเฉพาะมากกว่า ๒ วิชาแล้ว ย่อมจะทำให้ครูเรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาน้อยลง ไม่เพียงพอแก่การนำไปสอน การจัดเนื้อหาวิชาเฉพาะในหลักสูตรการผลิตครูนั้น มหาวิทยาลัยได้จัดให้นักศึกษาเรียนวิชาเอกอย่างลึกซึ้งพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาคอ และเพียงพอที่จะช่วยเพื่อนครูในโรงเรียนได้ ปริมาณของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเอกไม่มีการจำกัดจำนวนตายตัว เพราะมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้อิสระแก่ผู้เรียน ในอันที่จะเลือกเรียนวิชาเอกสาขาใดก็ได้ตามความต้องการ ซึ่งการเลือกสาขาวิชาเอก - โทนี้ จะอยู่ในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือแผนกแนะแนว

ในเรื่องการจัดทำหลักสูตร มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรขึ้นโดยเฉพาะ ประกอบด้วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา ตลอดจนคณาจารย์ในแขนงวิชาต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนลงไป จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าหลักสูตรเดิมสมควรที่จะแก้ไข

และเนื่องจากการผลิตครูเป็นงานภาคปฏิบัติ มิใช่เน้นแต่ทฤษฎีบริสุทธิ์เท่านั้น ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงได้ดำเนินการในค่านี้นี้โดยที่มหาวิทยาลัยจัดสอนวิชาทางทฤษฎีในปีแรก ๆ ส่วนในปีสุดท้ายมีการฝึกภาคปฏิบัติ คือการให้นักศึกษาออกไปฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากทางโรงเรียน ก่อนการออกไปฝึกสอน นักศึกษาจะได้รับการฝึกเพื่อเป็นการเตรียมตัวหลายทางด้วยกัน เช่น สังเกต

การสอนในโรงเรียนสาธิต ศึกษาเทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ จากวิชาวิธีสอน มีการ
 สาธิตวิธีสอน การทดลองสอนในชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมการสอนแบบจุดภาค
 ภาครา ตามแต่ที่ทางมหาวิทยาลัยจะจัดให้ได้ และเมื่อนักศึกษาออกฝึกสอน ก็จะมี
 อาจารย์ไปนิเทศการสอนของนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ใช้อาจารย์นิเทศก์ตาม
 สายวิชา แต่มหาวิทยาลัยบางแห่งมีอาจารย์นิเทศก์ ๒ กลุ่ม คืออาจารย์นิเทศก์ทั่วไป
 ๑ กลุ่ม และอาจารย์นิเทศก์สายวิชาอีก ๑ กลุ่ม อาจารย์นิเทศก์ทั่วไปจะออกไปดูการ
 สอนของนักศึกษาทุกคน ส่วนอาจารย์นิเทศก์สายวิชาจะไปนิเทศการสอนตามสาขา
 เฉพาะวิชาเอกของตน การจัดให้มีอาจารย์นิเทศก์ ๒ กลุ่มนี้ มีประโยชน์ในการ
 พิจารณาคะแนนการฝึกสอนให้เป็นไปอย่างยุติธรรม กล่าวคือ สามารถที่จะนำคะแนน
 มาเปรียบเทียบหาคะแนนเฉลี่ยได้ ในกรณีที่อาจารย์นิเทศก์ทั้ง ๒ กลุ่ม ให้คะแนนการ
 ฝึกสอนของนักศึกษาค้นเดียวกันต่างกัน

ในด้านการประสานงานของมหาวิทยาลัย ปัจจุบัน ได้มีการประสานงานกัน
 ระหว่างมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูปริญญาระดับมัธยมศึกษาด้วยกัน โดยมีการจัดตั้งที่ประชุม
 ขึ้น เรียกว่า "ที่ประชุมคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย" ซึ่งมีการประชุม
 กันปีละ ๒ ครั้ง สมาชิกของที่ประชุมประกอบด้วยคณบดีคณะครุศาสตร์ คณบดีคณะศึกษา
 ศาสตร์ และนุศลระดับเดียวกัน มีเลขานุการที่ประชุมเป็นผู้ประสานงาน

ที่ประชุมที่จัดตั้งขึ้นนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

๑. ประสานกันในเรื่องการผลิตบัณฑิตทางการศึกษา
๒. ป้องกันการซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน
๓. ประสานงานและวางแนวทางร่วมกันในทางวิชาการ

นอกจากนี้ ที่ประชุมนี้ยังเป็นแหล่งให้คำปรึกษาแก่กระทรวงศึกษาธิการ
 และคณะกรรมการประสานงานการฝึกหัดครูด้วย

มหาวิทยาลัยบางแห่งก็มีการประสานงานกันระหว่างวิทยาเขต โดยยึด
 นโยบายของส่วนกลางเป็นหลัก และมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์เป็นครั้งคราว

นอกจากการประสานงานกันระหว่างมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูปริญญาระดับมัธยมศึกษาด้วยกันแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้มีการวางนโยบายร่วมกับผู้ใช้ครู โดยที่มหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการประสานงานการฝึกหัดครู ซึ่งเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างผู้ผลิตกับผู้ใช้ครู ทำให้ได้รับประโยชน์ในการตกลงกันเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ระหว่างผู้ผลิตกับผู้ใช้ครู เช่น ปัญหาการใช้ภาษาไม่ตรงกัน ปัญหาการสมัครสอบ ปัญหาการใช้หลักสูตรต่าง ๆ คณะกรรมการประสานงานการฝึกหัดครูนี้ประกอบด้วย รองเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ มีรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา และมีกรรมการคือ อธิการบดี คณบดี และอธิการของสถาบันผลิตครู และมีผู้แทนของกรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา กรมพลศึกษา ก.ท.ม. ฯลฯ เป็นผู้แทนของผู้ใช้ครู

ในคำปัญหาของการผลิตครูนั้น อาจแยกกล่าวได้ดังนี้

ปัญหาค่านบุคลากร มหาวิทยาลัยในส่วนกลางไม่ค่อยประสบปัญหาทางด้านนี้ เพราะอัตราค่าจ้างของอาจารย์มีเพียงพอ ซึ่งคุณวุฒิของอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก และมีประสบการณ์การทำงานพอสมควร ส่วนมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีปัญหาค่านอัตราค่าจ้างของอาจารย์ยังไม่เพียงพอบ้างเล็กน้อย หากแคลนอาจารย์ผู้สอนในบางสาขาวิชา จึงต้องมีการจ้างพิเศษและขอยืมตัวอาจารย์ในวิทยาเขตด้วยกัน และจากสถาบันอื่นบางครั้ง อาจารย์มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ แต่เมื่อสำเร็จกลับมาแล้ว ไม่ได้มาสังกัดในสายวิชาเดิม เพราะไปเรียนวิชาในอีกแขนงหนึ่ง หรือไม่ก็เปลี่ยนอาชีพไปเลยก็มี

ปัญหาค่านหลักสูตร บางสถาบันพบว่าเนื้อหาวิชาเฉพาะในหลักสูตรเดิมนั้นมีน้อยเกินไป ทำให้นักศึกษาครูไม่สามารถจะนำไปใช้สอนในระดับสูงได้ จึงมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ เพื่อที่จะได้มีเนื้อหาทางวิชาการมากขึ้น บางสถาบันเห็นว่านักศึกษายังมีความรู้ในวิชาพื้นฐานและวิชาเฉพาะไม่แน่นก่อนออกทำการฝึกสอน จึงเปลี่ยนหลักสูตรจากเดิมที่ให้นักศึกษาเรียนวิชาครูไปพร้อม ๆ กับวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาเฉพาะมาเป็นที่ให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาเฉพาะให้แน่นเสียก่อนใน ๒ ปีแรก

แล้วจึงคอยให้เรียนวิชาครูใน ๒ ปีหลัง บางสถาบันเห็นว่าการศึกษาที่หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ย่อมมีผลกระทบต่อการศึกษาเตรียมครูระดับมัธยมศึกษา จึงจัดการเปลี่ยนหลักสูตรของสถาบันเสียใหม่ให้สอดคล้องกับหลักสูตรมัธยมศึกษาซึ่งเปลี่ยนไป

ส่วนปัญหาด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนนั้นมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคบางแห่งยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนสถานที่เรียนบ้าง เนื่องจากกำลังอยู่ระหว่างการจัดขยายงาน แต่มหาวิทยาลัยทุกแห่งที่ทำการผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ไม่มีปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน

ในด้านการใช้ครู

สำหรับความคิดเห็นในเรื่องการใช้ครูของฝ่ายใช้ครูนั้น มหาวิทยาลัยในฐานะฝ่ายผลิตเห็นว่าตามหลักการแล้ว ครูทุกระดับควรสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี โดยเฉพาะครูระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาควรเป็นครูที่ที่ดีที่สุด เพราะถ้าการศึกษาของประชาชนที่นิยมจะทำให้ฐานะของสังคมดีขึ้นด้วย แต่กระทรวงศึกษาธิการกลับมีนโยบายการบรรจุครูที่ไม่ถูกต้อง โดยเห็นว่า การรับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ทำให้ได้ครูจำนวนมากกว่าการที่จะรับแต่ครูปริญญาตรีทั้งหมด ซึ่งวิธีนี้ เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น เท่าที่ผ่านมามหาวิทยาลัยบางแห่งเคยทำการติดตามผลผู้ที่สำเร็จการศึกษาเฉพาะแต่ละสาขาวิชาเอก พบว่า ทางโรงเรียนใช้ครูให้ทำการสอนหลายวิชาด้วยกัน และมีครูบางส่วนที่สอนไม่ตรงตามสาขาวิชาเอก-โทที่เรียนไป ซึ่งการใช้ครูนี้ลักษณะเช่นนี้ มหาวิทยาลัยไม่เห็นด้วยกับทางโรงเรียน อีกประการหนึ่ง สภาพการใช้ครูในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแคชเชนาคของโรงเรียนต่ออัตรากำลังครู เป็นเกณฑ์โดยมิได้คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงว่า การทำงานของครูในแต่ละสาขาวิชามีลักษณะแตกต่างกัน ยิ่งไปกว่านั้นครูบางคนต้องทำงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน เช่น งานธุรการ การเงิน ฯลฯ และครูในโรงเรียนส่วนภูมิภาคยังถูกทางส่วนราชการขอยืมตัวไปช่วยงานของแผนกอื่นด้วย นอกจากนี้ การจัดการศึกษาตามที่ได้แบ่งออกเป็นเขตการศึกษา นั้น บางเขตต้องรับผิดชอบหลายจังหวัด ควรจะให้แต่ละเขตรับผิดชอบลดลง

โดยที่แต่ละเขตการศึกษาจะรับผิดชอบการศึกษาใน ๓ - ๔ จังหวัดเท่านั้น เพื่อสะดวกในการจัดและปรับปรุงการศึกษา ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้มีการใช้ครูได้ตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น รวมทั้งทำให้มีการแข่งขันเพื่อที่จะยกระดับการศึกษาของแต่ละเขตให้สูงขึ้นด้วย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารวิทยาลัยครูที่ผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการ และรองอธิการฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ว่า

ในด้านการผลิตครู

วิทยาลัยครูดำเนินการผลิตครูโดยรับนโยบายจากสภาการฝึกหัดครู ซึ่งผ่านการอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย โดยมุ่งผลิตครูระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อสนองความต้องการครูในจังหวัดที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ

นโยบายด้านปริมาณการผลิตครูระดับปริญญาตรี ทางกรมฝึกหัดครู เป็นผู้กำหนดจำนวนการรับนักศึกษาครูแต่ละสาขาวิชาไม่เกิน ๓๐ คน ในสาขาวิชาที่วิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถเปิดสอนได้ และเนื่องจากนโยบายการผลิตครูของกรมการฝึกหัดครู ยึดหลักเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่นอยู่แล้ว วิทยาลัยครูจึงถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำการสำรวจความต้องการครูในสังคม โดยศึกษาสถิติจากจังหวัดในเขตรับผิดชอบ ผู้บริหารวิทยาลัยครูบางแห่งได้ให้ข้อคิดเห็นว่าแนวโน้มในการผลิตครูระดับมัธยมศึกษา นั้น ควรจะต้องคำนึงถึงความต้องการครูในแต่ละสาขาวิชาในสังคมว่าเป็นเช่นไร เช่น ในบางสาขาวิชาต้องการครูเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันความต้องการครูในบางสาขาวิชาถดถอย

นโยบายด้านคุณภาพนั้น เนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้นของการผลิตครูระดับปริญญาตรี ดังนั้น วิทยาลัยครูจึงเน้นและระมัดระวังทางด้านคุณภาพเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้บัณฑิตที่เป็นคนดี พลเมืองดี และครูดี ส่วนหลักสูตรที่ใช้นั้น เป็นหลักสูตรที่สภาการฝึกหัดครูกำหนดให้เหมือนกันหมดทุกแห่ง สำหรับรายละเอียดปลีกย่อยเป็นหน้าที่ของแต่ละวิทยาลัยที่จะนำไปปรับให้เข้ากับสภาพของแต่ละท้องถิ่นของตน

การจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ให้ความสำคัญต่อหมวดวิชาดังนี้

หมวดวิชาพื้นฐาน	๒๐ %
หมวดวิชาชีพ	๓๐ %
หมวดวิชาเฉพาะ (เอก-โท)๓๗ %	
หมวดวิชาเลือกเสรี	๕ %

การเลือกเรียนวิชาในหมวดวิชาเฉพาะนั้น วิชาเอก วิชาโท อาจเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกันหรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้ แต่ในบางวิทยาลัย ไม่สามารถที่จะให้นักศึกษาเลือกวิชาโทได้อย่างอิสระนัก เช่น ถ้านักศึกษาเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ต้องเลือกเรียนภาษาไทยหรือคหกรรมศิลป์เป็นวิชาโท เป็นต้น ทั้งนี้ เพราะทางวิทยาลัยขาดแคลนอาจารย์ในบางสาขาวิชา วิทยาลัยครุศึกษานักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกไปมีความรู้เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ แต่ทั้งนี้ ยังไม่มีการติดตามผลเป็นที่แน่นอน

ในด้านการฝึกภาคปฏิบัติ วิทยาลัยครูเห็นว่า การฝึกสอนเป็นกิจกรรมที่สำคัญ วิทยาลัยครูบางแห่งก็ได้ให้นักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกับภาคทฤษฎี โดยจัดให้มีกิจกรรมการสอนแบบจุลภาค มีการสังเกตการสอนที่โรงเรียนสาธิต ฯลฯ แต่บางวิทยาลัยก็ไม่สามารถจัดทำได้ทุกอย่าง คงให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติทฤษฎีบางทฤษฎี หรือสังเกตการสอนเท่านั้น และเมื่อถึงเวลาที่นักศึกษาออกฝึกสอน วิทยาลัยครูถือว่าอาจารย์ทุกคนจะต้องทำหน้าที่นี้แทนได้ นอกจากนี้บางวิทยาลัยได้เชิญผู้บริหารโรงเรียนและครูช่วยฝึกสอนของโรงเรียนที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกสอนมาประชุมรวมกัน บางวิทยาลัยก็มีการจัดการอบรมวิธีสอนให้แก่ครูช่วยฝึกสอน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้กลับไปเผยแพร่แก่เพื่อนครูที่โรงเรียนอีกด้วย

ในด้านการประสานงานในระหว่างวิทยาลัยครูด้วยกันนั้น มีการแบ่งวิทยาลัยครูออกเป็น กลุ่มวิทยาลัยครูของภาค เช่น วิทยาลัยครูภาคเหนือ วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น ในแต่ละภาคมีการประชุมระดับผู้บริหารและอาจารย์ เพื่อรวบรวมปัญหาเกี่ยวกับการทำคู่มือประกอบการเรียนการสอน การปรับปรุงรายวิชาในหลัก

สูตร ตลอดจนปัญหาในบางเรื่อง เพื่อเสนอไปยังสภาการฝึกหัดครู นอกจากนี้ในระหว่างวิทยาลัยครูส่วนกลาง ยังได้มีการตกลงกันในการที่จะผลิตครูปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน

ส่วนการประสานงานกับมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูระดับมัธยมศึกษา ได้เคยมีการสัมมนา ระหว่างวิทยาลัยครูกับสถาบันผลิตครูที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในระดับผู้บริหาร เพื่อวางนโยบายร่วมกัน แต่ยังไม่เป็นที่ตกลงกันแน่นอน วิทยาลัยครูบางแห่งได้เชิญอาจารย์จากมหาวิทยาลัยมาช่วยสอนบางวิชา และอาจารย์วิทยาลัยครูก็ได้ไปทำงานตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควบ

สำหรับการวางนโยบายร่วมกับผู้ใช้ครูนั้น ไม่มีปัญหา ทั้งนี้ เพราะวิทยาลัยครูรับผิดชอบต่อการผลิตครู เพื่อสนองความต้องการของสังคมภายในเขตที่ได้รับมอบหมายอยู่แล้ว

เกี่ยวกับปัญหาการผลิตครูนั้น วิทยาลัยครูประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 ด้านบุคลากร วิทยาลัยครูมีปัญหาด้านนี้ ทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ ทางด้านปริมาณ จำนวนอาจารย์ยังไม่สอดคล้องกับนักศึกษา บางสาขาวิชายังขาดอาจารย์ผู้สอน ในขณะที่บางสาขาวิชาที่มีจำนวนอาจารย์เกินความต้องการ นอกจากนี้ อาจารย์บางท่านยังต้องทำงานด้านอื่นควบ เช่น ทะเบียน วัสดุ บุคลากร ฯลฯ เพราะยังไม่มีเจ้าหน้าที่ทางด้านต่าง ๆ เหล่านี้โดยเฉพาะ ส่วนทางด้านคุณภาพ โดยส่วนรวมอาจารย์ยังขาดความสนใจในการเป็นครู ขาดความรับผิดชอบ และบางครั้งก็พบว่าคุณภาพทางสาขาวิชาเฉพาะยังมีไม่เพียงพอ

ปัญหาด้านอาคารสถานที่ วิทยาลัยครูไม่มีปัญหา แต่มีปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน ซึ่งยังขาดแคลนมาก บางครั้งอุปกรณ์มี แต่ผู้ใช้ไม่มีความรู้ในการใช้และบำรุงรักษา อุปกรณ์บางอย่างที่มีราคาแพง เมื่อเกิดการเสียหายก็ต้องปล่อยให้ทิ้งไว้ เพราะการซ่อมสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง

ในค่านการใช้ครู

ความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่มีต่อการใช้ครูนั้น ผู้บริหารวิทยาลัยครูเห็นว่า ผู้ใช้ครูควรได้กำหนดอัตรากำลังในการบรรจุครูให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนตามที่เป็นจริง และควรให้ครูได้ทำงานด้านวิชาการ คือทำหน้าที่สอนในสายวิชาที่เรียนมาเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทใหม่มากที่สุด อีกทั้งควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการบรรจุอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ธุรการให้เหมาะสม เพื่อให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

๑. ข้อเสนอแนะของผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครูที่ผลิตครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาต่อการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ในค่านการผลิตครู

ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า ปริมาณของครูภาษาอังกฤษเท่าที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันผลิตครูออกไปนั้น มีจำนวนเกินความต้องการแล้ว จะมีการขาดแคลนอยู่บ้างก็เฉพาะในที่บางแห่ง ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาจากการจำหน่ายครูมากกว่าเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาไม่เป็นการบังคับ ส่วนในระดับมัธยมศึกษา ภาษาอังกฤษก็กลายเป็นวิชาเลือก อย่างไรก็ตาม ครูภาษาอังกฤษที่สถาบันผลิตครูผลิตออกมานั้น อาจจะมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ใ้ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ การฝึกและการผลิตครูภาษาอังกฤษต่อไปสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันระหว่างสถาบันผลิตครูด้วยกัน เพื่อเป็นการควบคุมจำนวนและคุณภาพและในเวลาเดียวกันก็ต้องขอความร่วมมือจากสถาบันผู้ใช้ครูว่าต้องการครูภาษา

อังกฤษที่มีคุณภาพอย่างไร ปริมาณเท่าใด การผลิตครูภาษาอังกฤษจึงจะจำเป็นไปได้
ควยก็

ในทางคุณภาพของครูภาษาอังกฤษนั้น ควรให้นักศึกษาได้เรียนวิชาพื้นฐาน
ทางด้านเนื้อหาวิชาให้ดีเสียก่อน ก่อนที่จะให้เรียนวิชาวิธีสอน เพราะการแก้ปัญหา
เรื่องที่ครูไม่รู้อาจสามารถทำได้ง่ายกว่าการไม่รู้เนื้อหาวิชาที่จะต้องนำไปสอน
และไม่ควรผลิตครูภาษาอังกฤษให้สอนได้แต่วิชาเดียวเท่านั้น เนื่องจากระบบการ
ศึกษาต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ควรที่ครูภาษาอังกฤษจะต้องมีความเข้าใจใน
เทคนิควิธีสอนของวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะตามโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่ว ๆ ไป มักใช้
ครูภาษาอังกฤษสอนวิชาอื่นเช่นกัน อีกทั้งแนวโน้มหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน
เน้นหนักทางด้านวิชาชีพ การผลิตครูภาษาอังกฤษเพื่อสอนในระดับนี้จึงควรมุ่งให้เกิด
ประโยชน์ในการประกอบอาชีพด้วย

สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาครูนั้น ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ
บางคนเห็นว่า ระยะเวลาของการฝึกสอนน้อยเกินไป ไม่เพียงพอในการปฏิบัติในทุกๆ
ด้าน การให้หน่วยกิตวิชานี้ก็น้อยไป ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการฝึกสอน และ
คราบไค้ที่ทางมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถควบคุมการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่สูง
นักศึกษาออกไปทำการฝึกสอนได้ การสอนวิธีสอนภาคทฤษฎีจะไม่ได้ผลในเชิงปฏิบัติขณะ
ฝึกสอน เพราะเหตุว่า นักศึกษาจะไปพบสาเหตุที่ทำให้การสอนต้องใช้วิธีรวบรัดและ
ประหยัดเวลา เพื่อให้บรรลุถึงเนื้อหาที่ทางโรงเรียนกำหนดให้สอนในช่วงฝึกงาน
เพราะหลักสูตรการวัดผลของเขต ภาค อำเภอ โดยคณะกรรมการออกข้อสอบเหล่านั้น
นั้นจะทำการวัดผลเอง เท่าที่ปรากฏ มีโรงเรียนหลายแห่งที่นักศึกษาต้องเร่งสอน ทำให้
โอกาสที่จะนำเทคนิคการสอนที่เรียนไปใช้ไม่ได้เต็มที่ ประการสำคัญคืออาจารย์
นิเทศก์ควรมีเวลาที่จะออกไปเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่นักศึกษา นับแต่เริ่มต้น
ทำการฝึกสอน เพราะเท่าที่ผ่านมา ส่วนใหญ่อาจารย์นิเทศก์มักจะปล่อยเวลาให้ล่วง
เลยไปนานพอสมควร แล้วจึงออกไปนิเทศ ซึ่งไม่เป็นวิธีการที่ถูกต้องดีนัก และควร
จะจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์นิเทศก์บาง

ในค่านการใช้ครู

ในเรื่องการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา นั้น ผู้สอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะว่า ควรมีการติดตามผลของบัณฑิตที่สำเร็จออกไปแล้ว และจัดสัมมนาหรืออบรมวิธีสอนให้จะช่วยให้คุณภาพของบัณฑิตสูงขึ้น อีกทั้งควรมีการจัดตั้งศูนย์กลางบริการตำรา วัสดุอุปกรณ์และเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการอย่างจริงจัง ไม่ใช่มีแต่ชื่อแต่ไม่ได้จัดทำหรือบริการอะไรได้เลย

๒. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ต่อการผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ในค่านการผลิตครู

ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้น ควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ควรมีความรู้ความสามารถสมรรถภาพและประสิทธิภาพในการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง มีความรับผิดชอบต่องาน มีวิญญูญาณแห่งความเป็นครู มีความเสียสละ อุตุน มีอุดมคติ มีคุณธรรม และวัจนธรรม เป็นผู้ที่ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ ในการรับนักศึกษาครูควรเลือกผู้ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง และควรหาวิธีคัดเลือกที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สถาบันผลิตครู ควรผลิตครูให้ตรงและเพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน สถาบันผลิตครูควรมีการประสานงานกับสถานศึกษาที่ใช้ครู การผลิตครูควรจะได้คำนึงถึงคุณภาพมิใช่จะมุ่งแต่ปริมาณเท่านั้น ครูนอกจากจะทำหน้าที่สอนแล้ว ควรต้องอบรมมนิสัยให้นักเรียนเป็นพลเมืองดีด้วย ผู้บริหารโรงเรียนบางท่านมีความเห็นว่า ครูควรมีความสามารถหลาย ๆ ด้าน ไม่เพียงแต่เฉพาะวิชาเอก-โทเท่านั้น เพื่อจะได้สอนแทนครูอื่นได้

ทางด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ ควรผลิตครูใหม่มีความรู้พื้นฐานในสายวิชาเอก อย่างแม่นยำ มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงใน เนื้อหาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา โดยมุ่งเน้นในการนำไปใช้และการแก้ปัญหาให้ เช่ากับสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียน ใต้ และควรรีให้นักศึกษาคูครูความเคลื่อนไหวของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาอย่าง ใกล้ชิด เพื่อให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

ทางด้านวิชาชีพนั้น ควรให้ครูมีความคิดริเริ่มในการสอน โดยฝึกผู้ที่จะ สำเร็จออกไปเป็นครูใหม่ทักษะ และรู้จักวิธีสอนใหม่ ๆ ที่จะสามารถนำมาปฏิบัติได้ ในทันทีที่ออกไปประกอบอาชีพโดยไม่ต้องส่งไปอบรมอีก นอกจากนี้ ควรฝึกให้มีความ สามารถในการใช้อุปกรณ์การสอน มีความรู้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวิเคราะห์ข้อสอบ การวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร และวิธีสร้างแบบทดสอบ และควรรีให้นักศึกษาคูครูมีความรู้ในระเบียบราชการ โดยมีผู้เสนอแนะให้บรรจุระเบียบ ราชการเข้าไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ศึกษาคูครูได้เรียนรู้เรื่องนี้เป็นพิเศษด้วย อีกทั้ง ควรมีความรู้ในเรื่องการปฏิบัติงานประจำของครู เช่น งานประจำชั้น เป็นต้น

ในด้านการใช้ครู

โรงเรียนมีปัญหาในด้านการบรรจุครูเข้าสอน อัตรากำลังขาดแคลนเพราะ งบประมาณของรัฐไม่เพียงพอในการสอบบรรจุครู บางครั้งผู้สมัคร เลือกสอบวิชาที่กรม สามัญศึกษาต้องการ แต่เป็นวิชาที่ผู้สมัคร สอบไม่ถนัดในการสอน เมื่อสอบได้ก็ขอ เปลี่ยนไปสอนวิชาที่ตนถนัด ทำให้โรงเรียนขาดครูในสายวิชาที่ต้องการ อีกประการ หนึ่ง การบรรจุครูควรทำก่อนเปิดภาคเรียนอย่างน้อย ๑๕ วัน เพื่อที่ทางโรงเรียน จะได้จัดการปฐมนิเทศเป็นการ เฉพาะแก่ครู และ เมื่อมีครูย้ายกรมสามัญศึกษาควรจัด อัตราแทนให้โดยเร็วด้วย

การจัดจำนวนครู ควรจัดให้ได้เป็นสัดส่วนกับงานในฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่าย ข้าราชการ ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายวัดผล ฯลฯ โดยที่ทางกรมสามัญศึกษาควรกำหนดอัตรากำลัง ของเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายให้เป็นที่แน่นอนลงไป มิฉะนั้น ครูจะต้องทำงานหลายฝ่าย ครู แต่ละคนควรมีชั่วโมงสอนไม่เกินสัปดาห์ละ ๑๖ ชั่วโมง มีผู้บริหารบางท่านเสนอให้จัด

หลักสูตรที่เป็นพื้นฐานของงานด้านธุรการ เช่น พิมพ์ดีด การบัญชี ไว้ในหลักสูตรของการเรียนการสอนวิชาครูด้วย

การรับครูใหม่เข้าทำงาน ทางโรงเรียนควรจะได้รู้ภูมิหลังและประวัติของครูโดยละเอียด ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการทำงาน และเห็นควรให้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานใหญ่บังคับบัญชาได้ทราบ เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

ในด้านการจัดการอบรมทางวิชาการให้แก่ครูประจำการนั้น ควรให้ครูประจำการได้มีโอกาสเพิ่มพูนวิชาความรู้ที่เขาสอนอยู่เสมอ โดยสำรวจความต้องการของครูในโรงเรียนและจัดการอบรมเพื่อสนองความต้องการนั้น

๓๐. ขอเสนอแนะของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ในด้านการผลิตครู

หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า เนื่องจากครูภาษาอังกฤษที่ผลิตออกมามักจะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพอื่นมาก เพราะเห็นว่ารายได้ดีกว่าการรับราชการครู มีทางก้าวหน้าเร็วกว่าและไปเรียนต่อต่างประเทศได้ง่าย จึงทำให้จำนวนครูภาษาอังกฤษไม่คอยเพียงพอต่อความต้องการ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน ทำให้เกิดปัญหาการใช้ครู การสอนภาษาอังกฤษมักจะได้ครูที่ไม่คอยสันทัดทำการสอนพอได้ แต่ไม่มีความชำนาญเพียงพอ ขาดความสนใจ ความเอาใจใส่ต่อเด็กเท่าที่ควร มีครูน้อยคนทีเดียวที่ไม่มีความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษ แต่เมื่อสอนแล้วก็ได้พยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ส่วนใหญ่ทำการสอนไปแค้น ๆ พอพ้นไปวันหนึ่ง ๆ เพราะตัวครูเองบางคนก็มองไม่เห็นคุณค่าของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แล้วยิ่งมิได้คิดชักชวนนักเรียนให้ถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษเลย จึงมีความเห็นว่า การผลิตครูภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ครูนั้นมีประโยชน์มาก อีกประการหนึ่ง หลักสูตรใหม่กำหนดให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยม (ม. ๑) เพราะฉะนั้น ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาจะมี

บทบาทที่ยิ่งขึ้นต่อการเริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ครูภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ ความชำนาญมากพอ ซึ่งควรจะเป็นครูระดับปริญญาตรีขึ้นไป และเรียนภาษาอังกฤษเป็น วิชาเอก โดยที่ผ่านการฝึกฝนทั้งทางค่านเนื้อหาและวิธีสอนภาษาอังกฤษมาเป็นอย่างดี เพราะครูภาษาอังกฤษส่วนมากยังไม่แม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอนคือพอ และบางคนยังมีวิธี สอนที่ล้าหลังมาก อีกทั้งควรมีประสบการณ์ในด้านการใช้ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณี ของชาติเจ้าของภาษาอังกฤษ สามารถพูดคุยกับชาวต่างประเทศได้คล่อง เป็นผู้ที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะเหล่านี้จะสร้างความเชื่อถือให้กับผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น นักศึกษาที่จะสำเร็จออกมาเป็นครูภาษาอังกฤษจึงควรมีโอกาสได้ศึกษากับเจ้าของ ภาษา และทางสถาบันผลิตครูควรเน้นวิธีสอนแบบเป็นทีม วิธีสอนเขียนและวิธีสอน อานเพื่อจับใจความใหม่มาก เนื่องจากการสอนเขียนและการสอนอ่านเพื่อจับใจความ เป็นเทคนิคการสอนที่ยากมาก ผู้ที่ไม่ถนัดทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ไม่ควรให้เป็น ครูภาษาอังกฤษ เพราะครูภาษาอังกฤษบางคนไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะหรือสระ บางตัวได้เลย (แม้แต่ภาษาไทย) นอกจากนี้ ควรจะได้ฝึกให้นักศึกษามีความสามารถ ในการขับร้อง คนตรี เพื่อใช้ประกอบการสอนบ้าง อีกทั้งควรฝึกฝนและส่งเสริมให้ครู มีความคิดริเริ่ม มีความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่และเกิดความรักที่จะสอนวิชานี้

ในด้านการใช้ครู

ครูภาษาอังกฤษจะต้องเข้าใจแนวโน้มนโยบายการศึกษาและแผนการศึกษาที่ ปรับปรุงใหม่ ต้องปรับปรุงตนเองให้ทันเหตุการณ์ มิใช่เคยสอนมาอย่างไรก็สอนอย่าง นั้นไปเรื่อย ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ครูควรมีเทคนิควิธีสอนโดยสามารถปรับให้ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เพราะในบางสถานการณ์ การสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ล้วน ๆ ก็ทำให้นักเรียนก่อความวุ่นวาย เนื่องจากเรียนไม่รู้เรื่อง

ปัจจุบัน จำนวนชั่วโมงสอนของครูมากเกินไป ทำให้ครูมีเวลาตรวจการ บานและเตรียมการสอนไม่เพียงพอ

การสอบบรรจุครู ควรประกาศผลสอบแต่เนิ่น ๆ และทางกระทรวงศึกษา- ธิการควรมีโครงการร่วมกับจังหวัด จัดการอบรมครูที่บรรจุใหม่ในพื้นที่ ก่อนที่จะทำการ

สอนตอนเปิดภาคเรียนภาคต้น เนื้อหาที่ควรจัดอบรมนั้น ควรเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้
คือ หลักสูตร ประมวลการสอน วิธีประเมินผลการเรียน แบบเรียนและเรื่องอื่น ๆ ที่
ครูควรรู้

ควรมีการจัดตั้งสมาคมครูภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยเหลือครูที่จบการศึกษาออกไป
ไปนาน ๆ ให้ได้มีแหล่งที่จะปรึกษาหรือให้การอบรม แนะนำวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ให้
แก่ครูสอนภาษาอังกฤษเป็นประจำ และควรมีการจัดทำวารสาร เกี่ยวกับการสอนภาษา
อังกฤษ เช่น เกี่ยวกับวารสารคณิตศาสตร์ที่ทำอยู่ กรรมการที่จัดทำควรเป็นอาจารย์หรือ
ศาสตราจารย์ที่สอนในแผนกวิชาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย เพื่อที่ครูภาษาอังกฤษ
ซึ่งมีจำนวนมากมากกว่าสายวิชาอื่นในระดับมัธยมศึกษาจะได้ขอความช่วยเหลือและคนควา
ไต่ถาม

ควรมีการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ
มัธยมศึกษาตอนปลายทุกภาคเรียน หรือเฉพาะภาคฤดูร้อน เพื่อให้ครูได้ไปพบพว
ความรู้ของคนเองโดยเป็นผู้เรียนบ้าง ครูภาษาอังกฤษจะได้หมุนเวียนกันไปรับการ
อบรมทั่วถึงทุกคน โดยทางคณะกรรมการควรออกไปประกาศนียบัตรการอบรมให้
เกี่ยวกับที่คณะอื่น ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดการอบรม เช่น คณะพลศึกษา
และการบัญชีจัดอบรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ประการสุดท้าย ควรมีการจัดทำโครงการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้
สอนด้วย เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนทำการสอนได้อย่างมั่นใจและได้ผลดี เพราะเท่า
ที่ปฏิบัติกันมาแล้วแต่ครูผู้สอนจะเลือกเอามาสอนเองจากหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการ
กำหนดให้ โดยไม่ทราบว่าเล่มไหนดีที่สุด โครงการสอนที่ทำกันขึ้นเองภายในโรงเรียน
แต่ละแห่งอาจจะไม่ดีเท่าที่ควร เพราะขาดหลักสูตรที่แน่นอนและเนื้อหาวิชาที่ควรกำหนด
ให้

๘. ข้อเสนอแนะของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อการผลิตและการใช้ครู
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

ในด้านการผลิตครู

ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมมีความเห็นว่า จากสภาวะการณ์ใช้ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่งในปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างชาตอยู่บ้าง เพราะสายวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนหลายแห่งยังต้องอาศัยกำลังครูจากสายวิชาอื่นทดแทนอยู่มาก สถาบันผลิตครูควรผลิตครูที่สามารถสอนได้ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยให้มีความชำนาญเท่า ๆ กัน เพราะครูมักจะต้องทำการสอนทั้ง ๒ ระดับในเวลาเดียวกัน ควรให้ความสำคัญทางเนื้อหาวิชาหลักของสายวิชาเอกภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางด้านการพูดและการออกเสียงให้มาก ครูบางคนถึงแม้จะผ่านการฝึกสอนมาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงออกเสียงภาษาอังกฤษได้ไม่ถูกต้องทั้งการลงน้ำหนักเสียงบนคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค สถาบันผลิตครูภาษาอังกฤษ แต่ละแห่งควรมีชาวต่างประเทศให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดกับเจ้าของภาษาโดยตรง เพราะเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกก็ยังคงพูดภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาไม่รู้เรื่อง นอกจากนั้น วิชาอื่นที่มีประโยชน์ต่อการสอนก็คือ วิชาจิตวิทยาวัยรุ่น และวิชาการวัดและประเมินผล ซึ่งควรสอนให้ผู้เรียนสามารถออกข้อสอบตรวจตนเองได้ควย

ในเรื่องวิธีสอนและการฝึกสอนนั้น ครูภาษาอังกฤษแสดงความคิดเห็นเป็นเสียงเดียวกันว่า ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่เรียนมาจากสถาบันผลิตครูนั้นนำมาใช้กับวิธีปฏิบัติจริงในชั้นเรียนได้น้อยมาก เนื่องมาจากปัญหาในด้านการขาดแคลนอุปกรณ์การสอน จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นที่มีมาก จำนวนชั่วโมงสอนของครู ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ดังนั้น ในการสอนวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ นอกจากจะให้นักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับทฤษฎี การสอนภาษาแล้ว ควรฝึกให้นักศึกษารูจักและเข้าใจสภาพความเป็นจริงที่จะต้องออกไป เจริญ เพื่อจะได้เตรียมตัว เตรียมใจ รู้จักปรับ คัดแปลงการเรียนการสอนให้เข้ากับ สภาพที่เป็นจริงได้ ควรสอนวิธีสอนในสภาพของชั้นเรียนที่เป็นจริงโดยทั่ว ๆ ไป เช่น ในห้องเรียนที่มีอุปกรณ์การสอนน้อยมาก นักเรียนในห้องมีจำนวนห้องละ ๕๐ - ๖๐ คน ซึ่งแต่ละคนก็มีความรู้พื้นฐานทางวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ฯลฯ มากกว่าที่จะสอนวิธีสอน ที่เหมาะสมกับสภาพชั้นเรียนที่มีทุกอย่างพร้อม ซึ่งมีไม่มากนัก เพราะวิธีสอนเหล่านั้นอาจ จะนำไปปฏิบัติไม่ได้ เมื่อออกไปทำการสอนจริง อีกทั้งความรู้จากวิชา วัสดุอุปกรณ์การ สอนที่เรียนมา ก็ไม่สามารถนำมาใช้ประกอบการสอนได้เต็มที่ เนื่องจากมีความรู้ไม่มาก พอที่จะทำได้

ในการจัดการฝึกสอนนั้น ก่อนการฝึกสอน ควรให้เวลานักศึกษา ๑ สัปดาห์ เพื่อทำความคุ้นเคยและศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ กิจกรรม สภาพและบรรยากาศรวมทั้งครู อาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนที่ฝึกสอน เป็นการปรับตัวเองให้เข้ากับโรงเรียนและ พร้อมที่จะทำการฝึกสอนอย่างเต็มที่ นักศึกษาฝึกสอนควรพยายามฝึกใช้อุปกรณ์การสอน และ ศึกษาหลักสูตรให้มากที่สุด และเมื่อออกไปเป็นครูแล้ว ควรจะใช้อุปกรณ์การสอน ประ- กอบการสอนเหมือนเมื่อตอนทำการฝึกสอนด้วย จะเป็นประโยชน์มาก และถ้าเป็นไปได้ สถาบันผลิตครูควรส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานในต่างจังหวัดด้วยโดยมีงบประมาณให้แก่ัก- ศึกษาเหล่านั้นบ้างตามสมควร

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีเหตุการณ์ฝึกสอนนั้น อาจารย์นิเทศก์ควรมีทักษะ ในการสอน และความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษอย่างดี และควรไปดูการฝึกสอนของนักศึกษา ทุกสัปดาห์ เพื่อชี้แจงและแก้ไขข้อบกพร่องในการสอนของผู้สอนให้ดีขึ้น มิใช่ไป

ครูเพียง ๑ - ๒ ครั้ง แล้วก็ตัดสินใจคะแนนออกมา ก่อนการฝึกสอน นักศึกษาได้มี โอกาสเรียนวิชาวิธีสอนก็จริง แต่ส่วนมากจะมีภาคปฏิบัติเพียง ๑ - ๒ ครั้งเท่านั้น จึงยังขาดประสบการณ์อยู่มาก ย่อมต้องมีปัญหาในการปกครองชั้นเป็นธรรมดา ดังนั้น ทางสถาบันผลิตครูควรจัดให้มีการสัมมนา แก้ไขปัญหาาร่วมกันระหว่างนักศึกษาในระ หว่างการฝึกสอน ส่วนการประเมินผลการฝึกสอนนั้น ควรมีแบบประเมินผลนักศึกษาให้ อาจารย์พี่เลี้ยงโดยเฉพาะว่า มีเกณฑ์การพิจารณาอะไรบ้าง และมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

ในด้านการใช้ครู

ผู้ที่จะมา เป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ควรได้รับการทดสอบด้านความรู้ ความ สามารถเสียก่อน ปัจจุบัน มีครูภาษาอังกฤษไม่น้อยที่ทำการสอนโดยไม่มีความรู้ลึกซึ้ง ในเรื่องที่สอนนั้น ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียแก่เด็ก และยากที่จะแก้ไขได้

บางโรงเรียน ครูซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ไม่ได้สอนตามวิชาเอก ต้องไปสอนวิชาอื่นแทน ส่วนครูภาษาอังกฤษเอง บางทีก็ต้องไปสอนวิชาในหมวดอื่นด้วย ซึ่งเป็นสภาพการใช้ครูที่ไม่ถูกต้อง ครูบางคนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ควรกำหนดให้ครู แต่ละคนมีชั่วโมงสอนอย่างสูง ๑๘ คน (รวมวิชาพิเศษแล้ว) เพื่อให้ครูจะได้มีเวลา ตรวจงานและเตรียมการสอนได้มากขึ้น อีกทั้งอยากให้มีการจัดจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนให้ลดคนลงด้วย เพราะเท่าที่เป็นอยู่ แต่ละชั้นเรียนจะมีนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน ทำให้การฝึกทักษะไม่ได้ผลดี

เกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของครูนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษามีจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบเก่า ไม่ค่อยได้ปรับปรุง เพิ่มพูนความรู้ ของตนเองให้ดีขึ้นมากนัก ทำให้ไม่ทันกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงใหม่ มีบางโรงเรียนที่ครู ภาษาอังกฤษไม่เคยได้รับการอบรมเลย ตรงข้ามกับหมวดวิชาอื่น ซึ่งได้รับการอบรม เป็นระยะ ๆ ดังนั้น จึงควรจัดให้มีการอบรมครูภาษาอังกฤษ โดยผลิตเปลี่ยนหมุน-เวียนให้ครูภาษาอังกฤษทุกคนได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมทั่วกัน ระยะเวลาที่เหมาะสม แก่การจัดการอบรมคือ ทุกภาคฤดูร้อน เพราะเป็นเวลาที่ว่างจากการทำงาน การ

จัดการอบรมนั้นอาจให้ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคเป็นผู้จัด โดยใช้แหล่งวิทยาการที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ เช่น บุคลากรตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และควรมีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษและวิธีสอนภายในกลุ่มโรงเรียนด้วย

อีกประการหนึ่ง สิ่งที่ครูภาษาอังกฤษเห็นว่าจะอำนวยความสะดวกการปฏิบัติงานของตนมากที่สุดก็คือ ข้อเสนอแนะที่จะให้มีการจัดตั้งศูนย์ภาษาอังกฤษขึ้น ซึ่งอาจจะจัดตั้งไว้ในแต่ละภาคของประเทศ เพื่อจะได้อำนวยความสะดวกแก่ครู โดยจัดบริการทางคานอุปกรณ และเป็นแหล่งสำหรับทำการค้นคว้าหาความรู้ใด เช่น ความรู้ทางวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนเรื่องราวของวันสำคัญหรือเทศกาลต่าง ๆ เนื่องจากเท่าที่ค้นคว้าหาไ้มาเวลานี้ ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

หน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดหา เอกสารการเรียงการสอนภาษาอังกฤษ ตัวอย่างข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษที่ทำการวิเคราะห์แล้ว ตัวอย่างข้อสอบเชิงพฤติกรรม คู่มือครู ซึ่งจัดทำเป็นทางการประกอบการใช้แบบเรียนแต่ละเล่ม รวมทั้งอุปกรณ์การสอนควบคู่กับคู่มือการใช้ด้วย เพราะบางครั้ง ครูภาษาอังกฤษเดาจุดประสงค์ของผู้เขียนหนังสือแบบเรียนไม่ออกว่าต้องการ เน้นอะไร

นอกจากนั้น ผู้บังคับบัญชาแต่ละโรงเรียนควรส่งเสริมและเห็นความสำคัญของวิชานี้ เพื่อให้สอดคล้องกับครูภาษาอังกฤษ และทางสถาบันอุดมศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษได้ศึกษาต่อ โดยจัดเพิ่มโควตาการรับนักศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีให้มากขึ้น ข้อสอบเข้าเรียนต่อ ส่วนมากมักจะเป็นวิชาการชั้นสูงเกินไป เช่น เนื้อหาภาษาอังกฤษของวรรณคดีเก่า ๆ ที่หาหนังสืออ่านไ้ยาก ครูภาษาอังกฤษในชนบทจึงไม่มีโอกาสสอบเข้าเรียนต่อไป และถึงแม้เมื่อเรียนจบไปแล้ว ก็ไม่มีโอกาสได้นำความรู้นั้น ๆ ไปใช้ได้อีก เพราะเนื้อหาการเรียนในบางวิชาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ไม่เอื้อต่อการนำไปใช้ในระดัมัธยมศึกษาเท่าใดนัก